

Social Cohesion Design

Jeroen Naaborg

Max Rijken

In samenwerking met

Jaap de Vries producties

Social Cohesion Design TU Delft

Jaap de Vries Producties

Gemeente Delft

Stichting Stunt

Woonbron

Sownet

Jeroen Naaborg

Max Rijken

social cohesion design

Het derdejaars keuzevak Social Cohesion Design maakt in tegenstelling tot andere vakken aan de faculteit Industrieel Ontwerpen gebruik van een andere ontwerpfocus. Er wordt gebruik gemaakt van de CIPS-methode, een zogenaamd Community Integrated Product System. Deze methode richt zich op een ontwerp dat in een gemeenschap geplaatst wordt om face-to-face contact mogelijk te maken en sociaal contact te verbeteren. De omgeving waarin een ontwerp geplaatst wordt moet het product ondersteunen en de bewoners activeren. Een makkelijkere interpretatie van de CIPS is dat het hart (technologie/ontwerp) alle organen (elementen in de gemeenschap) verbindt en in leven houdt.

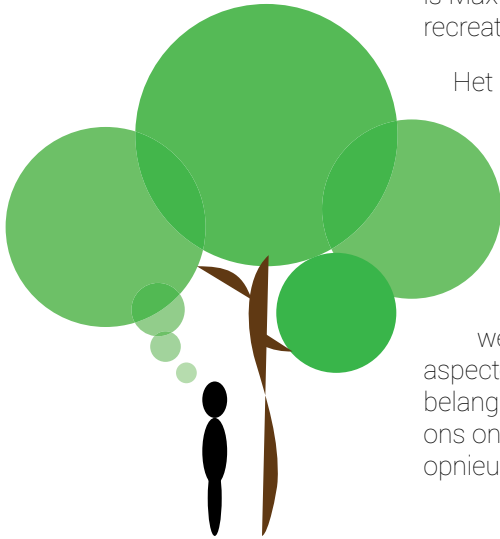
De methodologie die gebruikt wordt om dit verhaal te ondersteunen is de 3-I methode, deze bestaat uit 3 onderdelen. De eerste fase van het onderzoek, Identification is nodig om alle elementen en actors in kaart te brengen, zodat een duidelijk beeld ontstaat over de wijk en de betrokkenen. Het tweede deel gaat over Integration, het plaatsen van het ontwikkelde product binnen deze gemeenschap. Het derde deel is bedoeld als Implantation, het presenteren van het Community Integrated Product System als werkend geheel.

De betreffende gemeenschap waarvoor het CIPS ontwikkeld gaat worden is de Gillisbuurt in Delft, een achterstandswijk met bijbehorende problemen. De ontwikkeling van een product dat de sociale interactie van bewoners bevordert is hard nodig. Een goed werkend product binnen de Gillis zou voor een positiever beeld van de wijk en haar bewoners kunnen zorgen. De algemene sociale controle en het face-to-face contact verbeteren is een eis om een product volgens de CIPS methode te laten slagen. De betrokken studenten zijn in tweetallen gekoppeld aan een bedrijf dat een bepaalde specialisatie heeft. Het toegewezen bedrijf waar dit specifieke verslag zich op richt is Jaap de Vries producties. Een bedrijf uit Ermelo dat zich richt op het maken van bewegwijzering, informatieborden en straatmeubilair van duurzaam hout. Zij hebben zich verbonden met de TU Delft om zichzelf verder te innoveren.

Het bijzondere aan het hele project is de samenwerking tussen de gemeente Delft, bedrijf, buurtbewoners en studenten met verschillende disciplines.

GREEN_thinking

Wij zijn Jeroen Naaborg en Max Rijken, beiden studenten aan de TU Delft. Jeroen is geboren en getogen in de omgeving van Delft met een passie voor het wedstrijdroeien bij vereniging Proteus-Eretes. Zijn interesse in Industrieel Ontwerpen richt zich niet puur op het product zelf, maar ook sterk in de strategische en economische kant van het ontwerpen. Een mooie tegenstelling in vergelijking met Max. Zijn sterke kanten zijn het ontwikkelen van idee tot concept naar eindproduct. Tijdens zijn minor Retail Design is het gevoel geboren om vanuit een bedrijfsethos te gaan ontwerpen om zo bedrijf en product overeen te laten stemmen. Naast wielrennen is Max in zijn studententijd ook gaan roeien op recreatief niveau.

Het bureau dat Jeroen en Max vormen is GREEN_thinking en richt zich op de ontwikkeling van groene recreatiegebieden in een stedelijke omgeving. Ons luisterend oor is altijd bij de uiteindelijke gebruikers van het product om zo een concept te ontwikkelen met een hoge slagingskans. De verschillende interesses van het bureau zorgen voor een weloverwogen product met sterk ontwikkelde aspecten binnen het Industrieel Ontwerpen. Het is belangrijk dat eerder investeringen in de Gillis door ons ontwerp niet benadeeld worden maar juist opnieuw in de kijker worden gespeeld.

Jaap de Vries Ermelo

Het bedrijf waar wij mee samenwerken is genaamd Jaap de Vries Producties en focust zich op het maken van bewegwijzering en meubilair van duurzaam hout. Zoals paaltjes in het bos met ovale informatie bordjes, bankjes of grote informatieborden. De verwachtingen aan de gekoppelde studenten is om de paaltjes te integreren met LED verlichting die werkt op zonne-energie. De mogelijkheden voor deze innovatieve paaltjes zullen eindeloos zijn. De verlichting en bewegwijzering van parken, bossen, campings en vakantieparken zal vanaf nu duurzamer en gemakkelijker te realiseren zijn. De paaltjes kunnen zonder het aanleggen van stroomkabels sneller geplaatst worden. Vanuit een esthetisch oogpunt zal er minder horizonvervuiling optreden en de consument zal gemakkelijker en veiliger zijn weg vinden.

Bij het bezoek aan het bedrijf, wat te vinden is in Ermelo, zijn we gaan informeren hoe het bedrijf onze samenwerking ziet. Het bedrijf van meneer de Vries wil graag innoveren en hun aanbod uitbreiden met nieuwe producten die in hun straatje passen.

Het bedrijf is klein en conservatief, maar dat zijn geen nadelen in dit geval. De ontwikkeling van een nieuw product zal snel geïntroduceerd kunnen worden en zal niet eindeloos goedgekeurd hoeven worden door andere partners. Eventuele aanbevelingen van de ontwerpers worden serieus bekeken en zijn meer dan welkom, dit zorgt voor een prettige samenwerking.

Klanten van de Vries zijn nu voornamelijk gemeentes, de geleverde producten vinden hun weg naar bossen, paden, parkjes, hofjes, hondenuitlaatplaatsen en speeltuinen. Door deze producten uit te rusten met verlichting zijn de mogelijkheden een stuk groter. Hele vakantie parken en bospaden kunnen zo op een milieuvriendelijke manier verlicht worden zonder dat het afbreuk doet aan de natuurlijke uitstraling van het terrein. Kosten voor de klant zullen afnemen, er zijn geen dure lantaarnpalen nodig en het leggen

van bedrading is ook overbodig. Dit zorgt ervoor dat Jaap de Vries producties een markt gaat aanboren met weinig concurrentie. Wanneer de mogelijkheden van dit bedrijf worden teruggekoppeld naar de opdracht van dit project zal er gekeken moeten worden naar landelijke of groene gebieden binnen de Gilliswijk. Hier zouden de nieuwe paaltjes kunnen zorgen voor verbeterde veiligheid in de avond en tegelijk voor een sfeervol beeld zorgen. Het gebruik van andere producten uit de catalogus van Jaap de Vries is natuurlijk mogelijk om zo goed mogelijk gebruik te maken van de capaciteiten van het bedrijf.

Samengevat verwacht de Vries dat er een kant en klaar ontwerp geleverd wordt.

Specificaties voor de LED zijn gewenst, lichtsterkte en kleuren. De werking van het zonnepaneel in samenwerking met een accu en de capaciteit. Deze module moet zonder veel moeite geplaatst worden in een ronde uitgefreesde paal zodat deze gemakkelijk te vervangen is. Belangrijk vinden ze dat het product kwalitatief is en er dus een duurzaam product geleverd wordt. Het product moet geschikt zijn voor de verlichting van paden of informatieborden.

ERMELO

PRODUCTEN JAAP DE VRIES

Gilliswijk Delft

De algemene indruk van de Gilliswijk wordt gekenmerkt door een centrum van parkjes met veel gras en bomen. Tussen de veldjes en bosjes lopen kronkelende paden om bij verschillende speeltoestellen, trapveldjes en samenkomstplekken te komen. Deze overwegend groene kern wordt omgeven door flats van vier hoog en gescheiden door een laag gebouw met daarin Westland orthopedie. Tussen de groene kern en de flats loopt een brede bestrate weg. Gilliswijk is onderdeel van de wijk Buitenhof gelegen in het westen van Delft.

De paden in de Gilliswijk zijn slecht onderhouden. Er ontbreekt duidelijke lijn in de paden, sommige paden zijn geasfalteert en andere zijn bedekt met gravel. Na regen staan delen van het pad onderwater. Het asfalt is op verschillende plekken gescheurd door de groei van boomwortels onder het pad. Tijdens het bezoek hebben we slechts enkele mensen over de paden zien lopen.

De paden door het park leiden naar verschillende elementen. Om te beginnen is er een groot speelgedeelte voor kinderen. Het speelgedeelte is opgebouwd uit verschillende speel elementen met een heel natuurlijke uitstraling. Er is veel gebruik gemaakt van hout en touw. De doelgroep voor deze speelplaats zullen kinderen van 6 tot 12 jaar zijn. Een ander element in het park is een plaats met fitness apparaten. Het zijn robuuste apparaten met een nette afwerking. Naast de zojuist beschreven toestellen zijn er ook verschillende speelveldjes te vinden voor voetbal, mini voetbal en basketbal.

In de Gillisbuurt zijn tal van bedrijfjes te vinden zoals Westland orthopedie, Job company, Wok Master, Itetra ICT en At your service koerierdienst. Het viel ons op dat de paden niet goed zijn aangelegd en bijgehouden. Ze zijn in deze tijd van het jaar (we schrijven medio Februari) slecht

begaanbaar door plassen, modder en scheuren. De mensen die we hebben zien lopen liepen veelal over de grotere straten om het park heen. We kregen het idee dat er al veel in het park was geïnvesteerd. Zo zijn de speelelementen mooi en goed onderhouden. Voor alle leeftijds categorie is er wel iets te doen.

Ook de bedrijvigheid in de Gillisbuurt viel ons niet tegen. Er zijn een hoop bedrijven gevestigd en deze bedrijven beslaan een breed scala van soorten arbeid. Het is zonde dat deze bedrijven niet goed opvallen. De flats zijn niet hoger dan 4 verdiepingen en hebben een mooi uitzicht over het park. Op de pagina hiernaast is een schematische weergave van de flats ten opzichte van elkaar te zien zodat een ruimtelijk beeld bij de wijk ontstaat.

GILLISWIJK

beethovenlaan

chopinlaan hoog

chopinlaan laag

schubertlaan even

IDENTIFICATIE

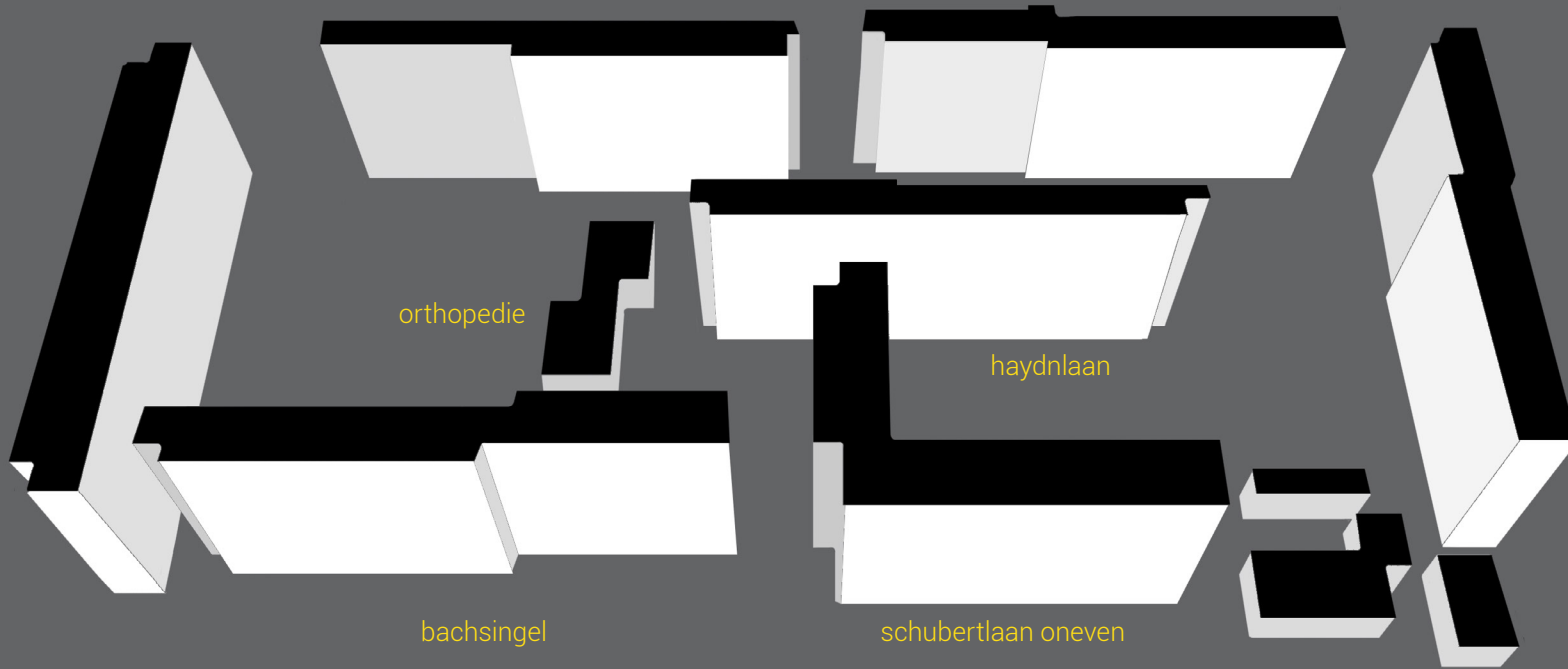
orthopedie

haydnlaan

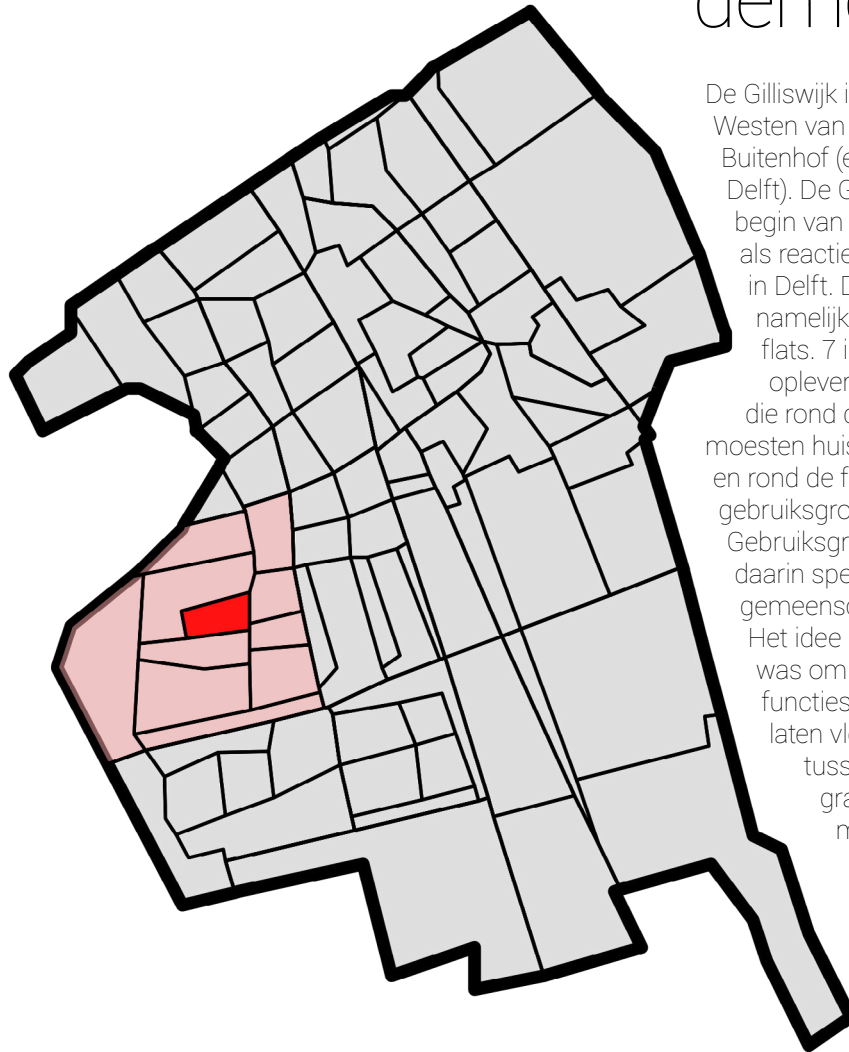
bachsingel

schubertlaan oneven

laagbouw wok

demografie

DELFT

BUITENHOF

GILLISWIJK

De Gilliswijk is een wijk in het Westen van Delft en ligt in de Buitenhof (een grotere wijk in Delft). De Gilliswijk is in het begin van de jaren 70 gebouwd als reactie op de hoogbouw in Delft. De Gilliswijk bestaat namelijk uit middelhoge flats. 7 in totaal met bij de oplevering 523 woningen die rond de 2600 mensen moesten huisvesten. Tussen en rond de flats werd veel gebruiksgroen aangelegd. Gebruiksgroen is groen met daarin speelpleintjes en andere gemeenschappelijke elementen. Het idee in de Gilliswijk was om de verschillende functies in elkaar over te laten vloeien. De grenzen tussen trottoir, weg en grasveld zijn zoveel mogelijk weggelaten. De Gilliswijk was in eerste instantie een voorbeeld voor de rest van Nederland en Europa. Veel

stedenbouwers uit binnen- en buitenland zijn komen kijken naar de structuur van de Gilliswijk. De Gillisbuurt wordt ingesloten door twee hoofdwegen, de Beethovenlaan en de Buitenhofdreef, en twee kleinere straten, de Bachsingel en Chopinlaan. Het binnenterrein tussen de flats beslaat zo'n 5.2 hectare. De oorspronkelijke ingangen van de flats zaten aan de kant van het park maar de ingang aan de buitenkant werd meer gebruikt en gezien als hoofdingang. De wijk is gebouwd door C.J. Gillis en naar hem is de wijk ook vernoemd. In 1975 kwamen er veel woningen vrij in Tanthof waardoor de gezinnen uit de Gilliswijk die het wat ruimer hadden vertrokken. Hiervoor in de plaats kwamen gezinnen met een lager inkomen van vaak niet-nederlandse komaf. Momenteel is er 78% van de inwoners in de Gilliswijk van buitenlandse origine waarvan 60% werkloos is. Zoals te zien in de afbeelding hiernaast zijn er vanaf het begin van de Gilliswijk problemen met vandalisme. Naarmaten de economische sterkere gezinnen vertrokken uit de wijk en de economisch mindere gezinnen de wijk introkken zijn de problemen alleen maar toegenomen. Daarnaast is de Gilliswijk op Poldergrond gelegen. Het blijkt dat alle probleemwijken in Nederland op poldergrond gelegen zijn. Hierdoor zijn de paden in de wijk (vooral gedurende de herfst- en wintermaanden) slecht begaanbaar door water en modder.

GESCHIEDENIS

De eerste donkere wolken doemden echter al snel op.

1971: - brief over slecht gebruik storkokers, afval in trappehuizen, afval over reling.

1972: - nogmaals een brief over slecht gebruik storkokers;

- vernielingen door kinderen aan jonge aanplant, in de hal en aan verlichting; verzocht werd om meer toezicht door de ouders;

- in augustus werden de storkokers afgesloten, vuil moest in containers die op bepaalde tijden buiten gezet werden;

- schoonmaakdienst ruimde geen honden- en kattenuitwerpselen in gemeenschappelijke ruimten meer op, de honden- en kattenbezitters moesten dat zelf doen.

1973: - bewonerskommissie klaagde over onveiligheid trappehuizen doordat enkele kinderen naar beneden vielen;

- bewonerskommissie klaagde over rommel, reclame-folders e.d. in de centrale hallen en keldergangen, voorgesteld werd om afvalcontainers te plaatsen;

- toenemend aantal vernielingen aan kelders, verlichting, diefstal uit kelders etc.

1974: - in augustus werd bij wijze van proef de kelderruimte aan de Chopinlaan 2-152 afgesloten; de buitendeuren werden weer afgehangen, voorzien van een slot en alle huishoudens kregen sleutels. Experiment werd fiasco, doordat deuren ingetrapt werden.

vanaf 1975:

- veel woningen vrij in nieuwbouwwijk Tanthof waardoor (vooral economisch sterkere) huishoudens uit de Gilliswijk verdwenen. Instroom vanuit stadsvernieuwingswijken; grote huishoudens met gemiddeld lage inkomens en relatief vaak van niet-Nederlandse origine.

1978: - glas in centrale hallen werd vervangen door hardglas en later door het kunststofpreparaat polycarbonaat en de hardhouten centrale deuren werden vervangen door stalen deuren.

eind jaren zeventig:

- Gilliswijk is een neergaande spiraal van verval en verpaupering terecht gekomen en heeft een negatieve naam gekregen bij woningzoekenden en het gevolg was een toenemend aantal weigeringen;
- gemeentepersoneel klaagde over moeilijke onderhoudstaken; niet alleen door het ruige karakter van de groenvoorzieningen, ook door het vele zwerfvuil en doordat jongeren onderhoudspersoneel lastig vielen;
- toenemend aantal werkloze jongeren dat zich in de wijk ophield en zich bezig hield met vernielingen, brandstichting, inbraken, voor geluidsoverlast zorgde e.d.;
- angstgevoelens onder bewoners namen toe, met name door enkele grote kelderbranden.

VERBETERPUNTEN IN DE GILLIS

NATUUR SPEELTUIN EN MOESTUIN

Setting X CIPS

Zoals al eerder is toegelicht wordt in dit project een bijzondere ontwerpmethode gebruikt. Daarin staat het Community Integrated Product System centraal. Hierin staat het ontwerp rechtstreeks in contact met de gemeenschap waarin het zich bevindt. Het verbinden van specifieke elementen uit de wijk met de ontworpen technologie is hierbij essentieel. Om te komen tot een weloverwogen ontwerp dat past binnen de elementen zullen er een aantal subscenario's binnen de setting X beschreven worden. Hieruit kan later een weloverwogen beslissing genomen worden door middel van de subscenario matrix tool. Het doel is om een hoofd scenario te vinden voor het product systeem wat een zo breed mogelijk publiek aanspreekt.

SUBSCENARIO 1

Element: flat.

Hoofdpersonen: kinderen.

Doel: veiligheid.

De kinderen hebben in verschillende flats vriendjes. Door een lichtpad tussen de verschillende flats kunnen de kinderen vanuit hun eigen flat het lichtspoor volgen naar de volgende flat om hun vriendjes op te halen. De ouders kunnen doormiddel van het aanwezige licht de kinderen volgen door het parkje.

SUBSCENARIO 2

Element: natuur.

Hoofdpersonen: senioren.

Doel: sociale interactie.

Door de wijk loopt een goed onderhouden pad, dit pad zou bijvoorbeeld uit vlonders kunnen bestaan. De ouderen zullen over deze paden een wandeling kunnen maken door het park. Her en der staan bankjes om even op uit te rusten. Als de schemering zijn intreden doet gaat er een warm licht aan in de houten paaltjes. Op de bankjes men eventueel ontmoetingsplaatsen kunnen ouderen samen zitten een krantje lezen en gezellig praten.

SUBSCENARIO 3

Element: speeltoestellen.

Hoofdpersonen: jong volwassenen.

Doel: Amusement, sociale interactie.

In de buurt zijn diverse speelveldjes voor o.a. basketbal, voetbal en panna voetbal.

Langs de veldjes staat verlichting die het speelveld verlicht. Met deze verlichting kan er ook een looppad gecreëerd worden voor de teams. Hierdoor word er een gevoel van een echte arena na gebootst. Deze verlichting

in combinatie met een buurt toernooi geeft een extra dimensie aan het spelen om de velden en zal het contact tussen de jongeren in de buurt (en misschien zelfs buiten de buurt) bevorderen

SUBSCENARIO 4

Element: bedrijven.

Hoofdpersonen: mensen buiten de buurt.

Doel: bereikbaarheid.

In de Gillisbuurt zijn een hoop bedrijven gelegen. Er zal een goed pad naar de bedrijven lopen met mooie verlichting daarbij. Mensen van buitenaf zullen de bedrijven makkelijk kunnen vinden en zien hoe mooi het park daadwerkelijk is. Hierdoor zal de wijk meer in contact komen te staan met de rest van Delft. De Gilliswijk zal een hotspot in Delft worden waar men op zondag middag graag een wandelingetje komt maken.

SUBSCENARIO 5

Element: natuur.

Hoofdpersonen: werklozen.

Doel: sociale interactie, arbeidskapitaal.

In de Gillisbuurt heerst een hoge werkloosheid. De aanleg van een pad van houten vlonders door het park zal gerealiseerd worden door de werklozen. Deze mensen zullen in contact komen met elkaar en begeleiders. Er zullen 1 of 2 professionals aanwezig zijn die zorg dragen voor de kwaliteit van de vlonders. De knooppunten worden gegeven maar de tussenliggende route kunnen de buurtbewoners zelf bepalen. Door de eigen verantwoordelijkheid van de vlonders zal de kans op vandalisme afnemen. Tot slot kunnen er lichtpaaltjes langs het pad geplaatst worden.

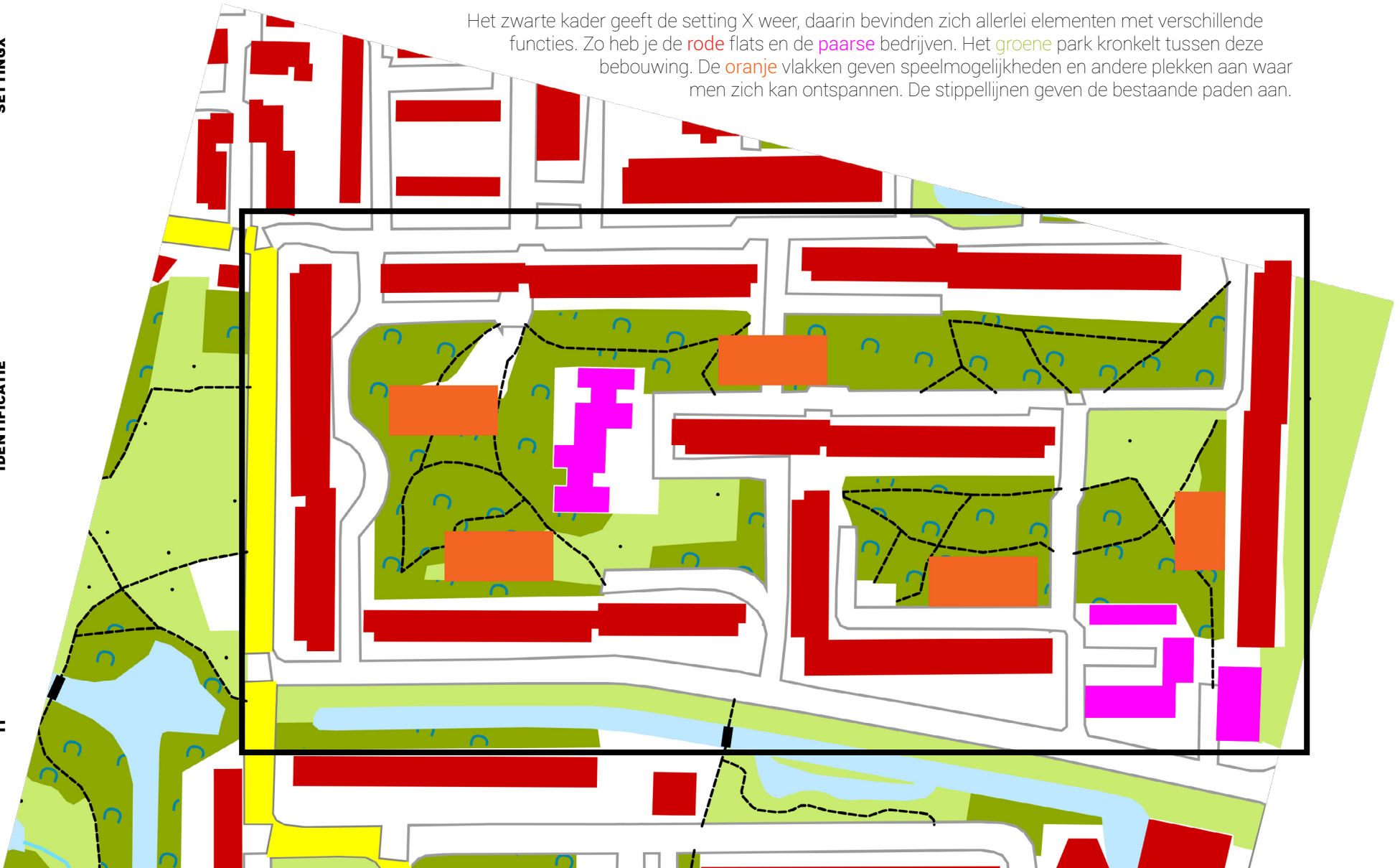
Setting X: Gilliswijk

Het zwarte kader geeft de setting X weer, daarin bevinden zich allerlei elementen met verschillende functies. Zo heb je de **rode** flats en de **paarse** bedrijven. Het **groene** park kronkelt tussen deze bebouwing. De **oranje** vlakken geven speelmogelijkheden en andere plekken aan waar men zich kan ontspannen. De stippellijnen geven de bestaande paden aan.

SETTINGX

IDENTIFICATIE

11

Subscenario Matrix Tool

Met behulp van deze matrix worden scenario's gecombineerd om tot een CIPS te komen.

Scenario's die bij elkaar passen kunnen gecombineerd worden tot een main scenario. Dit kan leiden tot nieuwe inzichten. Het idee van een vlinderpad zou meerdere scenario's kunnen samenbrengen.

Uit de tabel rechts blijkt dat alle scenario's 'compatible', of **misschien** zouden kunnen, op degenen na die het pad combineren met de lokale bedrijven. Deze zijn **niet geschikt**. Dit levert geen problemen op. De lokale commercie zal door een goed toegankelijk park ook opbloeien. Meer wandelaars en inwoners betekend immers meer 'exposure' voor de bedrijven. Op de vorige pagina staan de subscenario's beschreven.

	SCENARIO 1	SCENARIO 2	SCENARIO 3	SCENARIO 4	SCENARIO 5
SCENARIO 1					
SCENARIO 2					
SCENARIO 3					
SCENARIO 4					
SCENARIO 5					

Mainscenario Missie

De subscenario matrix tool is gebruikt om de verschillende verhalen en personen te combineren tot 1 main scenario dat past binnen het Community Intergrated Product System (CIPS). Wat de subscenario's gemeen hebben zijn de woorden: veiligheid, bereikbaarheid en sociale interactie. Deze drie woorden geven aan wat er verbeterd moet worden. Het product/technologie die hieraan verbonden moet worden moet praktisch, begrijpelijk en voor elke bewoner van de Gillis gelden. De elementen die de Gillis heeft moeten verbonden worden dit product.

Het eerste idee wat in ons opkwam is, om heel simpel, de bestaande paden te verlichten met het product dat Jaap de Vries wil dat wij ontwerpen. Een paaltje dat met zonne-energie een lampje laten branden wanneer het begint te schemeren. Uit het onderzoek in de Gillis in de eerste week en het Q-board onderzoek wijzen uit dat er ook behoefte is aan een beter onderhouden pad. Een verhoogd pad dat verleden tijd maakt van de problemen die de poldergrond in de Gillisbuurt met zich meebrengt. Het verlichte pad zal de veiligheid ten goede komen. Het onderhouden van het park op zichzelf zal al een enorme boost geven aan de wijk en geen afbreuk doen aan de eerdere investeringen in de wijk. De voetbalvelden en speeltuinen zullen beter bereikbaar zijn en aantrekkelijker zijn om te bezoeken. Dit geldt niet alleen voor bewoners uit de Gillis maar uit heel de Buitenhof.

Een groen en fijn park ten midden van alle flats zal de bewoners iets geven waar ze tevreden naar kunnen kijken vanuit hun flat. Wanneer er behoefte aan is zal dit park een plek geven om ontspannen te wandelen alleen of met familie en zo in contact te komen met andere mensen. Dit sluit aan bij het verhaal dat social consiquence voortkomt uit fysical consiquence . Een mooie plek nodigt minder uit om vandalisme te uiten. Het grote aantal mensen zonder baan, Labour

Capital, zal kunnen meehelpen aan het realiseren van het pad. Zo ontstaat er verbondenheid vanuit de wijk, het gevoel van verantwoordelijkheid en interesse in het project.

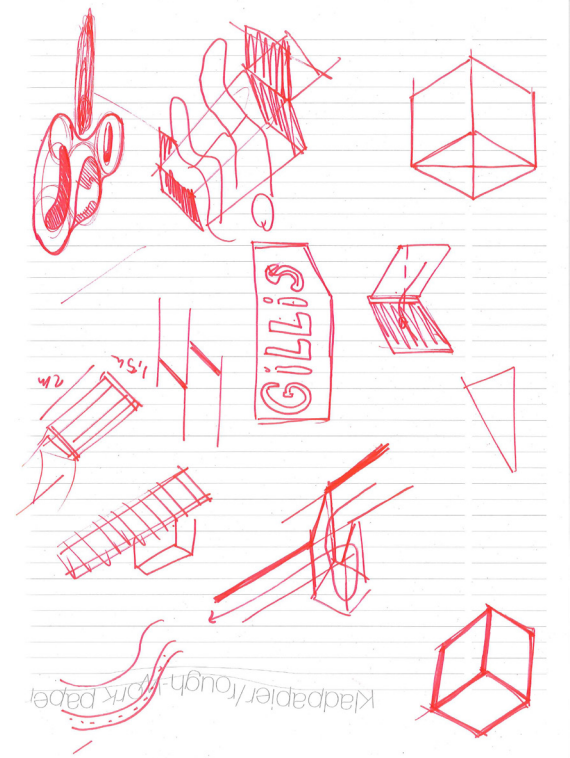
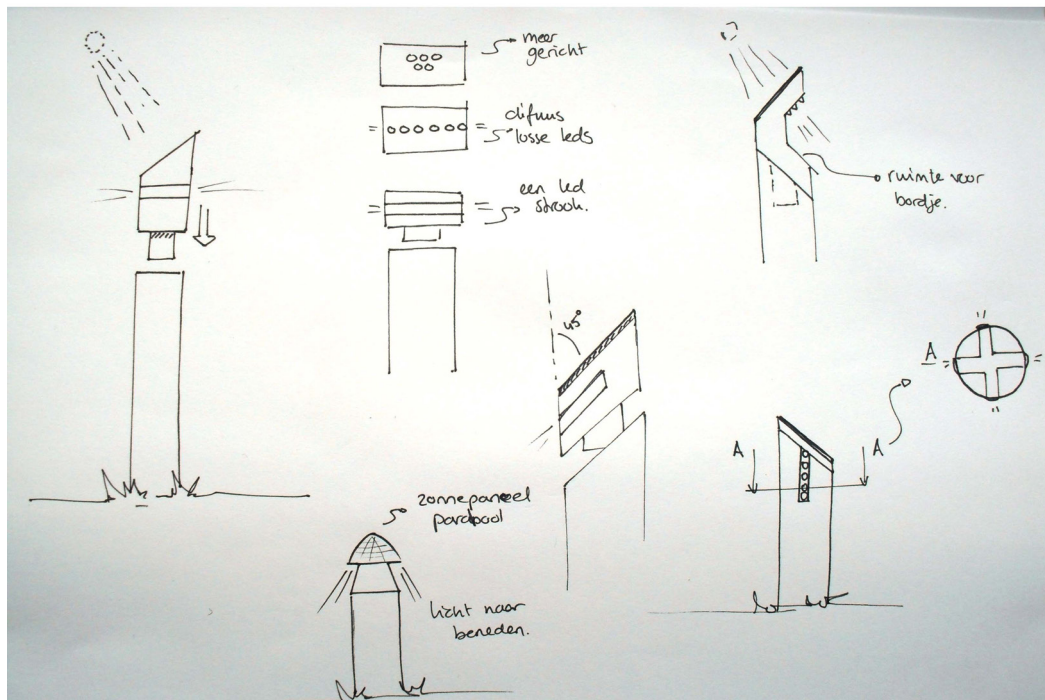
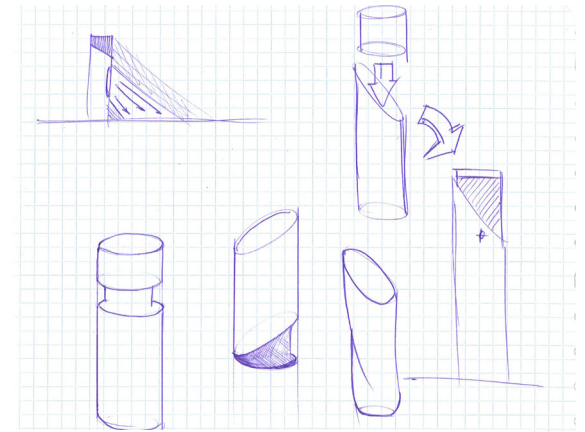
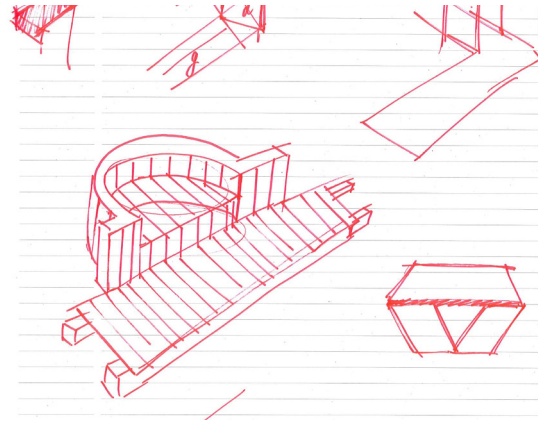
Het face to face contact zal moeten voortkomen uit verschillende onderdelen. Ten eerste zal een verhoogd pad bijdragen aan een bijzonder gevoel, hopelijk zeggen de wandelaars eerder iets tegen elkaar. Dit wordt ondersteund in de avond door het licht. Dit zal oplichten wanneer mensen elkaar kruisen. De algemene toename in wandelaars zal de sociale controle bevorderen, evenals het effect daarvan veiligheid. Hoe precies de interactie werkt en de lichteffecten is iets wat in een verdere fase gedetailleerd wordt.

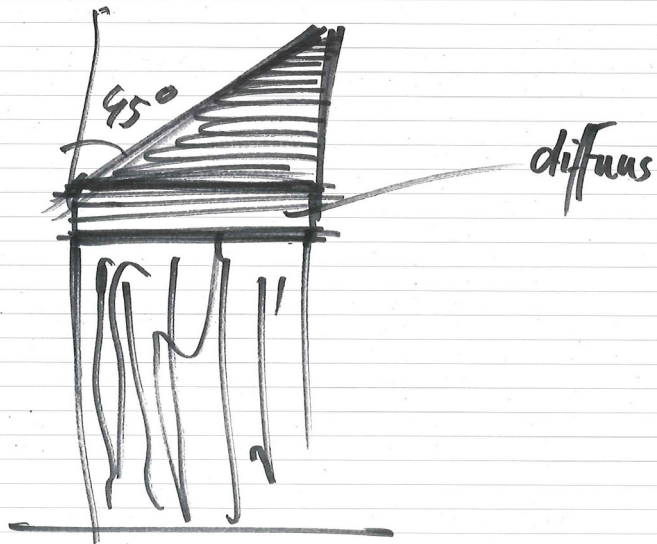
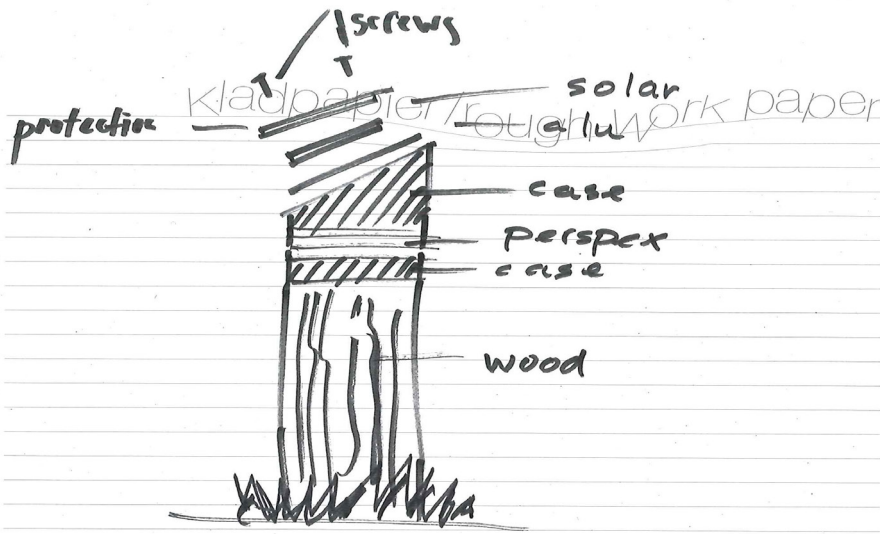
CONCLUSIE

Het verlichte vlonderpad zal naast praktische doeleinden ook leiden tot meer rondgang van inwoners van de Gillis. Hierbij komt men meer in contact met medebewoners en zal men een sterkere band krijgen met elkaar en met de wijk.

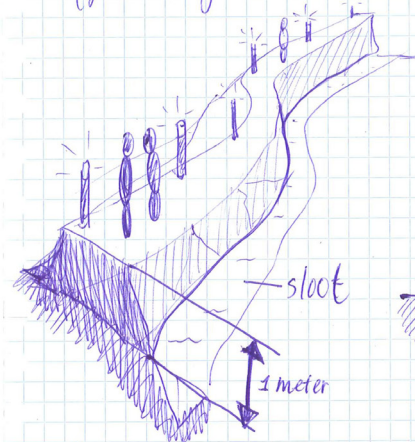
De interactieve verlichting zal, naast een veilig gevoel, ook mensen stimuleren om een praatje te maken. Om relaties te leggen met elkaar is een eerste face-to-face contact nodig.

Schetsen Concepten

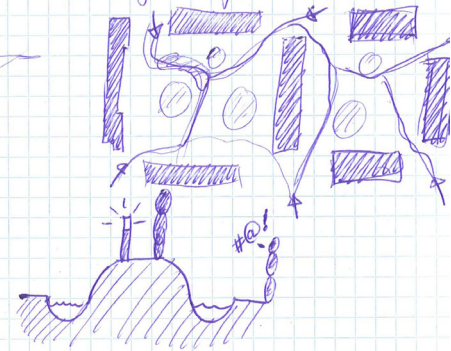

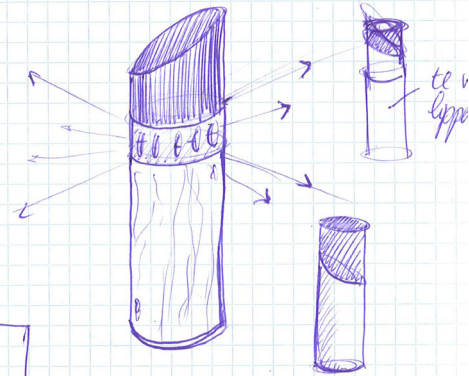
verhoogd pad
(gevoel veiligheid)

- * aangrenzende wijken betrekken
- * zichtlijnen
- * sociale controle
- * face to face contact

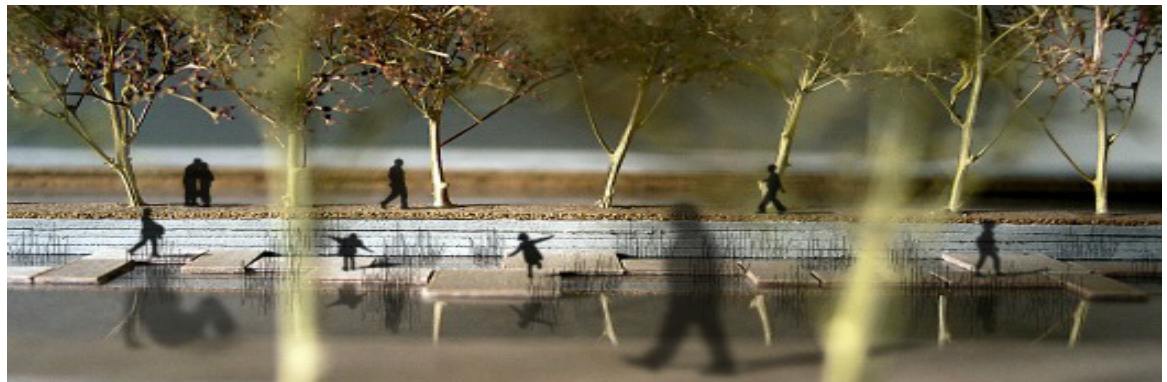
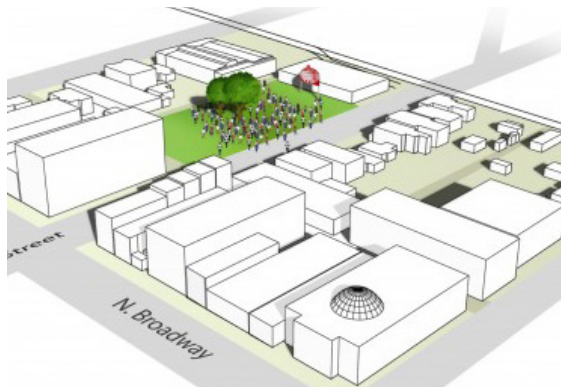
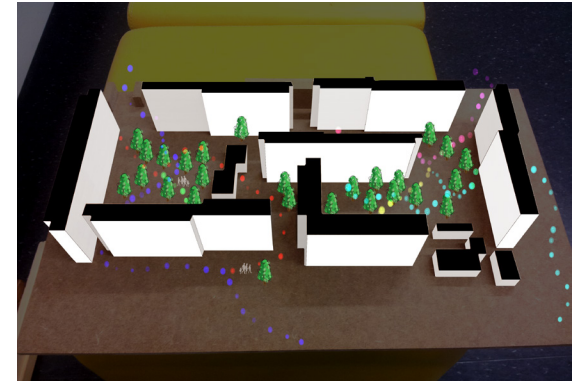
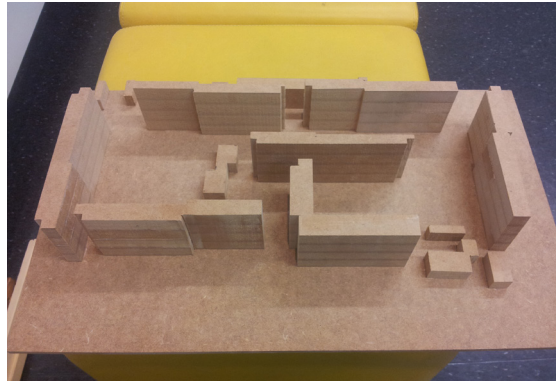

- target groups
- boefjes 12-13 jaar
 - hangjongeren
 - werklozen
 - taal
 - health
 - elderly

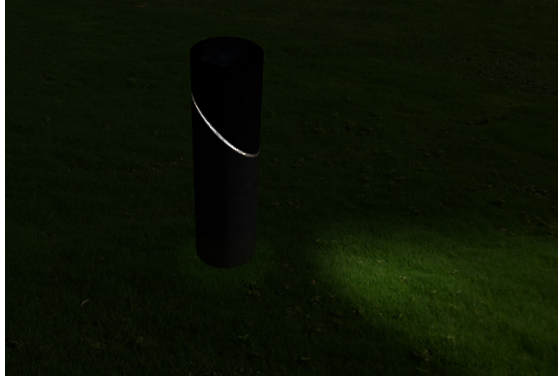
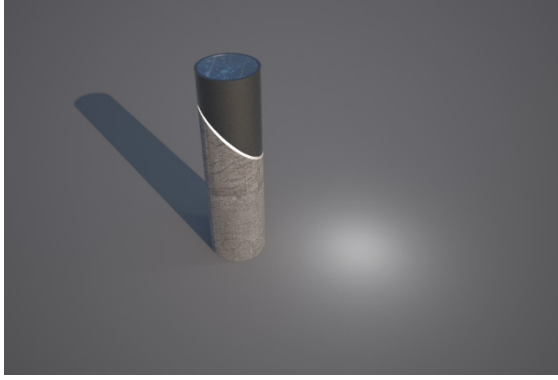

braakliggend / gras
sloper / flat / gras

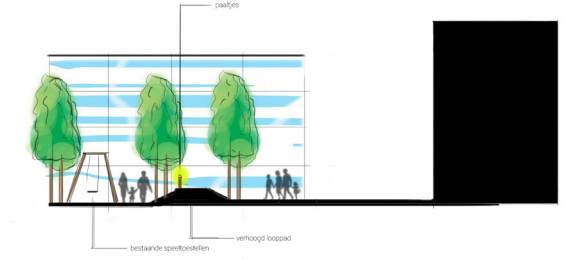
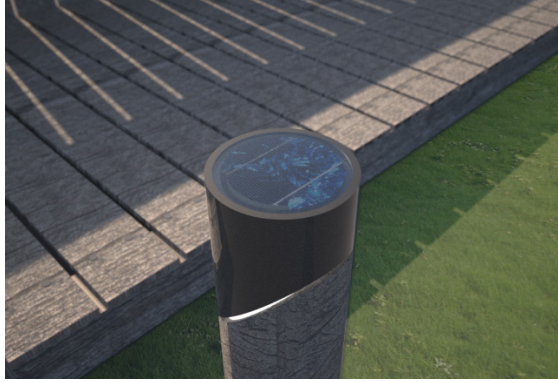
Ontwikkeling Inspiratie

CONCEPTONTWIKKELING

INTEGRATIE

Speerpunten Gilliswijk

De volgende aspecten staan open voor verbetering om van de Gilliswijk een buurt te maken waar mensen willen wonen en blijven wonen.

VERBONDENHEID: SENSE OF BELONGING

Het gevoel van verbondenheid bestaat uit 3 aspecten: Wat met het fysieke gevoel van verbondenheid bedoeld wordt spreekt redelijk voor zich. Dat gaat over de connectie die een persoon heeft met fysieke onderdelen uit zijn of haar leven, daarmee worden de woonplek, werkplek, scholen of gemeenschapshuizen bedoeld. De Gilliswijk en Buitenhof in totaal bestaan inderdaad uit deze onderdelen, het enige probleem is de werkloosheid. Dus het creëren van werkplekken zou hierin kunnen helpen. Ten tweede heb je sociale verbondenheid, dit gaat over acceptatie van vrienden, familie, geliefden, collega's en mensen uit je omgeving. Hier is zeker ruimte voor verbetering, van kleinschalig niveau zoals het contact van ouders met hun kind, tot het maken van kennissen is de flat. Sociale verbondenheid kan leiden tot meer sociaal contact en sociale controle. Dit komt ten goede van de algemene verbondenheid met de buurt, de veiligheid en de kwaliteit van leven. Het derde aspect is de maatschappelijke verbondenheid, dit gaat over de middelen waar

een persoon toegang tot heeft. Bijvoorbeeld een goede ziekteregeling, inkomen, sociale diensten, scholing en manieren om te ontspannen in de buurt. Wat ons opvalt is de grote betrokkenheid van de gemeente met de Buitenhof en het beleid om dit alles te verbeteren. De invloed van sense of belonging is erg belangrijk en speelt een grote rol in het idee om bewoners van de Gillis de vlonders te laten aanleggen. Stichting Stunt en de houtbewerkingsplaats kunnen deze mensen activeren en helpen terug te keren in de arbeidsmarkt.

FYSIEK CONTACT: FACE TO FACE

Iedereen weet dat door de komst van social media en het integreren van steeds meer diensten door middel van techniek het sociale fysieke contact dat mensen hebben achteruit gaat. Mensen sluiten zich af van de buitenwereld door constant met muziek in hun oren rond te lopen. Ook een taalbarrière kan tot gevolg hebben dat het moeilijk is om iemand aan te spreken voor een praatje in de supermarkt of om de weg te vragen. Dit kan tot gevolg hebben dat in een buurt zoals de Gillis het steeds moeilijker wordt om in contact te komen met buurtbewoners en zichzelf te ontwikkelen tot iemand die met beide benen in de huidige samenleving staat. Deze ontwikkelingen kunnen allerlei gevolgen hebben, het minder snel leren van een taal en het sociaal kunnen opstellen ten opzichte van anderen kan leiden tot het minder snel vinden van een baan. Mensen kunnen geen binding maken met buurtbewoners. Bewoners die wel dezelfde taal spreken maken dat de buurt zo versplinterd is in kleine groepjes die vooral vanuit etniciteit voortkomen.

SOCIALE NETWERKEN: SOCIAL CAPITAL

Sociale netwerken hebben een positieve invloed op productiviteit en kunnen veel problemen oplossen in de huidige maatschappij. Dit kan op een heel persoonlijk en individueel vlak zijn maar ook op een veel breder vlak. Een sociaal netwerk kan een tool zijn om dingen voor elkaar te krijgen zoals het vinden van werk, het vinden van een manier om te ontspannen of om dichterbij elkaar te komen. Het ontbreken van sociale netwerken die op een positieve manier bijdragen kan ervoor zorgen dat mensen meer op zichzelf zijn en minder collectief denken. Dit leidt er toe dat er geen hart voor de buurt is voor veel mensen. Dit zorgt weer voor minder verbondenheid en minder fysiek face to face contact in de Gillis. Een negatief sociaal netwerk in de Gillis zou het vormen van groepjes hangjongeren kunnen zijn. Het actieve optreden van politie heeft tot vermindering van de criminele activiteit in de wijk gezorgd. Al deze feiten, observaties en conclusies dragen bij aan ons idee om een concept te ontwikkelen wat zich niet richt op kleine doelgroepen, maar iets om de algemene verbondenheid in de wijk te verbeteren. Het face to face contact van verschillende groepen en leeftijden te verhogen en hopelijk te zorgen dat verschillende sociale netwerken ontstaan die op een positieve manier bijdragen. Het concept moet het aanzien van de wijk verbeteren van Delftenaren, mensen uit de Buitenhof en ervoor zorgen dat de Gillis een wijk wordt waar men trots op is en wilt blijven wonen. De sociale controle zal moeten toenemen door meer verkeer van wandelende mensen te genereren, zonder de huidige investeringen in de wijk teniet te doen.

HARRISPROFIELEN

De criteria zijn: kosten, hiermee wordt bedoeld hoe gunstig het product geprijsd is. Realiseerbaarheid, hiermee is er gekeken of het product niet alleen binnen het kosten plaatje valt maar of de nodige kennis ook gemakkelijk te vinden is om het product te realiseren. Betrokkenheid buurtbewoners, Met dit criterium wordt er bedoel in hoeverren het product de bewoners aanspreekt. Jaap de vries, dit criterium beoordeeld of het product binnen de producten range van Jaap de Vries past. Tot slot staat er bij de paden nog veiligheid als criterium. Deze beoordeeld in hoeverre het pad veilig is.

Concepten voor het pad. Alle concepten kunnen met behulp van arbeidskapitaal uit de wijk gerealiseerd worden.

CONCEPT 1: Een recht pad met rechte hoeken. Het pad wordt in delen aangeleverd. De delen zijn stukken looppad van 2 tot 3 meter lang. De mensen kunnen de paden zelf neerleggen met hier en daar een hoekje. Langs het pad hangt een touw tussen palen. Dit voorkomt dat men snel van het pad af raakt.

Concept 1 pad	--	-	+	++
Kosten				
Realiseerbaar				
Betrokkenheid buurtbewoners				
Jaap de vries				
veiligheid				

CONCEPT 2: Een kronkelpad door de wijk. De bewoners kiezen de route en de kronkels. Jaap de Vries levert de verschillende onderdelen in de vorm van balken en al het kleine spul. De bewoners zetten het in elkaar. Het pad heeft een opstaande rand zodat de rolstoelen er niet vanaf zullen vallen.

Concept 2 pad	--	-	+	++
Kosten				
Realiseerbaar				
Betrokkenheid buurtbewoners				
Jaap de vries				
veiligheid				

CONCEPT 3: Een kronkelpad door de wijk. De bewoners kiezen de route en de kronkels. Jaap de Vries levert de verschillende onderdelen in de vorm van balken en al het kleine spul. De bewoners zetten het in elkaar. Het pad heeft een hekje langs de rand

Concept 3 pad	--	-	+	++
Kosten				
Realiseerbaar				
Betrokkenheid buurtbewoners				
Jaap de vries				
veiligheid				

Concepten voor de sociale cohesie:

Hier is het criterium veiligheid weg gelaten en betrokkenheid buurt bewoners veranderd in uitlokken tot gesprek. Hiermee wordt er gekeken hoe goed een concept communicatie stimuleert.

Concept 1: De lichtpaaltjes op de ontmoetingsplekken kunnen door de personen aangepast worden wat kleur betreft. Men zal moeten overleggen welke kleur de voorkeur heeft en kan dan doormiddel van een schakelaar ingesteld worden. Deze manier forceert de mensen te overleggen en in gesprek met elkaar te gaan.

Concept 1 SC	--	-	+	++
Kosten				
Realiseerbaar				
Uitlokken tot gesprek				
Jaap de vries				

in de wijk. Met een klein informatie bordje zal dit onderwerp voor gesprek kunnen zijn.

Concept 2 SC	--	-	+	++
Kosten				
Realiseerbaar				
Uitlokken tot gesprek				
Jaap de vries				

Concept 3: De paaltjes langs het pad lichten op als men langs loopt. Indien er van twee kanten iemand aan komt zal het paaltje dit registreren en zal er iets gek gebeuren met het licht. Op deze manier wordt de aandacht van beide personen getrokken en is het haast onmogelijk om dit te negeren. Het licht zal dus een gesprek uitlokken.

Concept 3 SC	--	-	+	++
Kosten				
Realiseerbaar				
Uitlokken tot gesprek				
Jaap de vries				

CONCLUSIE

Op basis van de Harris profielen wordt er voor concept 3 gekozen voor het pad. Het pad met een hoog hekje dus. Voor de sociale cohesie wordt er ook voor concept 3 gekozen.

Q-board Onderzoek

Tijdens het Q-board research is er gekeken naar de reactie van de bewoners in de Gilliswijk op het ontwerp. Bij het Q-board zijn verschillende ideeën voor het ontwerp te zien op kaartjes. De bewoners kunnen de kaartjes op volgorde van preferentie leggen en op de wijze kan er geanalyseerd worden welke delen wel en welke delen niet in het ontwerp meegenomen moeten worden. Tijdens het onderzoek zijn de bewoners ook geïnterviewd. Deze gesprekken hebben ook de nodige informatie opgeleverd.

Uit het onderzoek is gebleken dat een kronkelpad over de bestaande paden de voorkeur heeft boven rechte paden. Daarnaast bleek dat men de verlichting op prijs stelde en dat deze continu aan moet staan en niet alleen aan moet gaan als er iemand langs komt lopen. Dit zou volgens de bewoners het gevoel van veiligheid sterk verbeteren en zou er voor kunnen zorgen dat mensen in de schemering ook over de paden in het park zouden lopen.

Uit de gesprekken kwam naar voren dat de bestaande paden nu niet gebruikt worden door de modder en de plassen. Indien de paden goed begaanbaar zouden zijn wilden de bewoners de paden wel gebruiken. Het gebruik van paden is namelijk een stuk sneller en een leukere route om te lopen. Het is volgens sommige bewoners zonde dat er zo weinig gedaan wordt met de stukken braakliggend terrein bij de moestuin.

Tijdens ons onderzoek in de Gilliswijk met het Q-board was het lastig om de mensen bereid te vinden om het bord in te vullen. Veel mensen waren wel in voor een gesprek maar wilde niet meewerken met het bord, dan hadden ze opeens haast en moesten ze snel weg. Uit de gesprekken bleek dat men wel perspectief zag in de paden. Nu liep men vooral om het park heen en niet over de paden, dit omdat de paden er slecht uitzagen en moeilijk begaanbaar waren. Indien

er nieuwe paden kwamen zouden deze zeker gebruikt worden. Het gebrek aan kwantiteit in het onderzoek met het Q-board was eigenlijk geen probleem, dit omdat veel mensen wel graag een zegje wilden doen en vragen wilden beantwoorden.

CONCLUSIE:

Uit het onderzoek in de Gilliswijk kunnen we concluderen dat de bewoners kronkelpaden prefereren met continue verlichting. Daarnaast heeft het verhoogde pad prioriteit en zijn de samenkomst plaatsen van secundair belang.

Voor het project betekent dit concreet dat de samenkomst plekken de investering niet waard zijn en komen te vervallen. De focus zal liggen op kronkelpaden met verlichting die de hele avond blijft branden.

Q-Board

onderzoek Gilliswijk 2014

De samenkomst plekken liggen net buiten het pad met een extra pad er naartoe

Het pad is voorzien van een hekje zodat men er niet vanaf valt.

Het pad is voorzien van een opstaand randje zodat men er niet vanaf kan rollen met een kinderwagen of rolstoel.

De samenkomst plekken zijn om de bomen heen gebouwt.

Het licht langs het pad 'loopt' mee met de mensen die over het pad lopen.

-2

De samenkomst plekken zijn overdekt. In geval van regen zit met droog.

Het licht langs het pad blijft continue branden.

Het pad kronkeld door het park.

+2

-1

De samenkomst plekken liggen in de baan van het pad, men loopt tussen de pratende mensen door

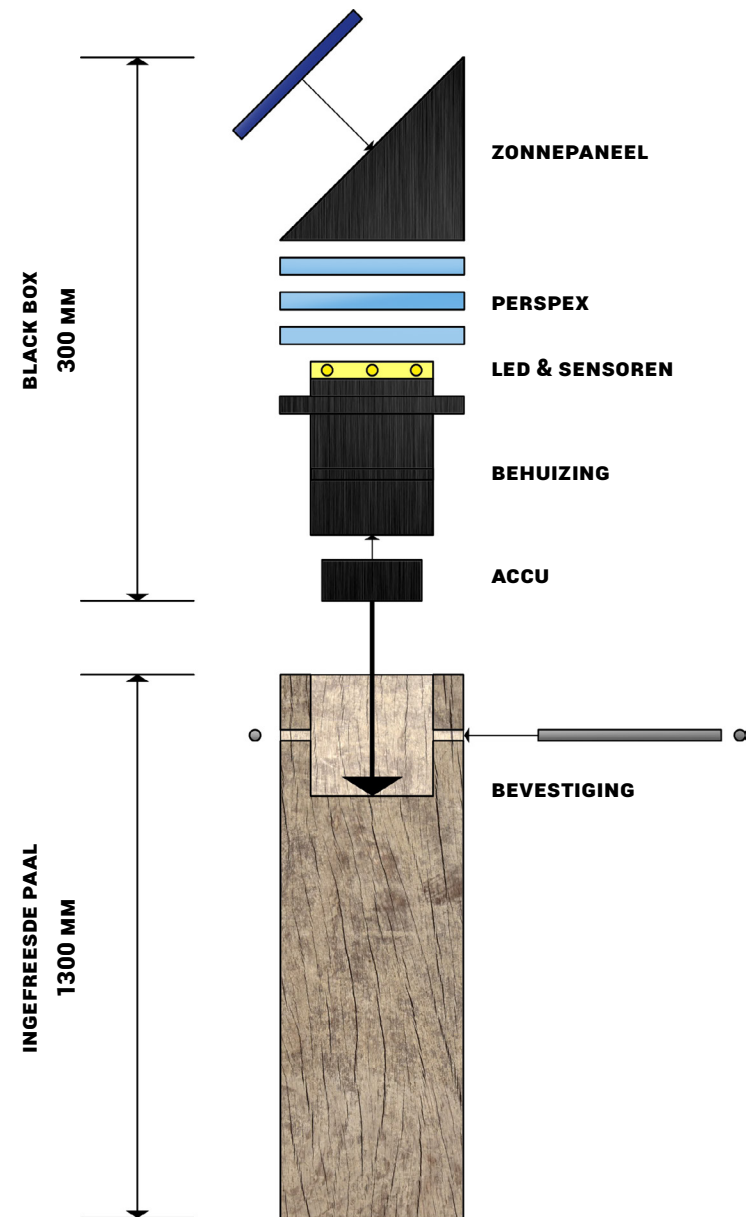
+1

ONEENS

EENS

Paaltje Onderdelen

Het paaltje bestaat uit 2 hoofdonderdelen. De houten paal die door Jaap de Vries wordt geleverd zal worden voorbereid zodat de 'black box' van SOWNet geplaatst kan worden. Deze wordt bevestigd met een schroefdraad en anti-diefstal bouten. De globale maten staan hiernaast weergegeven. De zogenaamde black box is bekend qua onderdelen, maar de constructie van de verschillende onderdelen onderling is afhankelijk van de precieze bemating die vanuit SOWNet in overleg met het ontwerpbureau zal plaatsvinden. De bouten zullen worden afgedekt met een dop waar een logo uitgefreesd is. Het zonnepaneel staat onder een optimale hoek van 45 graden. De assemblage bestaat uit 2 delen. De black box moet daarna geplaatst worden in de houten paal.

Paaltje Kosten

De ontwikkeling van het product zal plaatsvinden door 2 bedrijven. Het leveren van het hout neemt Jaap de Vries producties voor zijn rekening, het importeren en assembleren van de technologie zal gebeuren door SOWNet. Na overleg met de partijen Jaap de Vries en SOWNet Technologies blijkt dat er vanuit Jaap de Vries meer behoefte is aan een paaltje dat naast licht geven geen andere functies heeft. Dit is uiteraard geen enkel probleem. Het paaltje wat geplaatst zal worden in de Gillis zal naast de simpele functie van licht geven nog sociale interactie moeten oproepen bij de gebruikers. Dit zal mogelijk gemaakt worden door het gebruik van een bewegingssensor die aangeeft dat 2 mensen elkaar naderen. De grote verschillen in prijs ligt bij de onderdelen en zijn sterk afhankelijk van de seriegroottes.

Jaap de Vries heeft behoefte aan een simpel paaltje dat bestaat uit de volgende onderdelen, namelijk 3 high power LED's, een zonnepaneel, lichtsensor en een accu. De accu laad op tijdens de zonuren en ontlad over een langere tijd. Afhankelijk van zonsondergang en zonsopkomst. Project Gillis zal daarentegen een kleinere accu nodig hebben, maar wel 2 bewegingssensoren en 3 LED's.. Dit zal ervoor zorgen dat de prijs van dit paaltje lager zal liggen dan het paaltje dat voor Jaap de Vries ontwikkeld moet worden. Paaltje Gillis zal weinig licht geven wanneer er geen beweging gedecteerd wordt, wanneer er aan 1 zijde iemand aan komt lopen zal het paaltje 2 LED's inschakelen. Als blijkt dat er van 2 zijden iemand aan komt lopen zal het paaltje met al zijn kracht gaan oplichten. De grootste kostenpost is de grootte van de accu. De tijdsduur van branden is afhankelijk van de sterkte van de LED en de zonuren.

Voor de bepaling van de prijs gaan we uit van de prijsindicatie vanuit SOWNet voor de elektronica en de assemblage van de gehele module. Jaap de Vries is verantwoordelijk voor het hout en de totale assemblage. De ruime indicatie van SOWNet is 130 per module, maar is sterk afhankelijk van het ontwerp, exacte specificaties van de elektronica en seriegrootte. De kosten voor het hout en assemblage zullen ruim

gekozen 20 Euro zijn. Per x meter is verlichting nodig, dit hangt af van de precieze lichtdistributie, maar wordt door SOWNet gezet op zo'n 10 meter. De totale lengte van de vlonders zal 350 meter zijn. Het totale aantal paaltjes zal dan 35 stuks zijn a 150 Euro. Dit komt dus neer op een totaal van 5250 Euro, een ruim genomen schatting.

De ontwikkelingskosten kunnen gedeeld worden door verschillende stakeholders. Eendeel zou vanuit subsidie vanuit de gemeente kunnen komen, zodat de eindassemblage door Gillis inwoners gedaan zou kunnen worden. De ontwikkelingskosten die SOWNet maakt kunnen worden gedeeld met Jaap de Vries en eventuele nieuwe commerciële partners. Dit zou de prijs kunnen reduceren.

CONCLUSIE

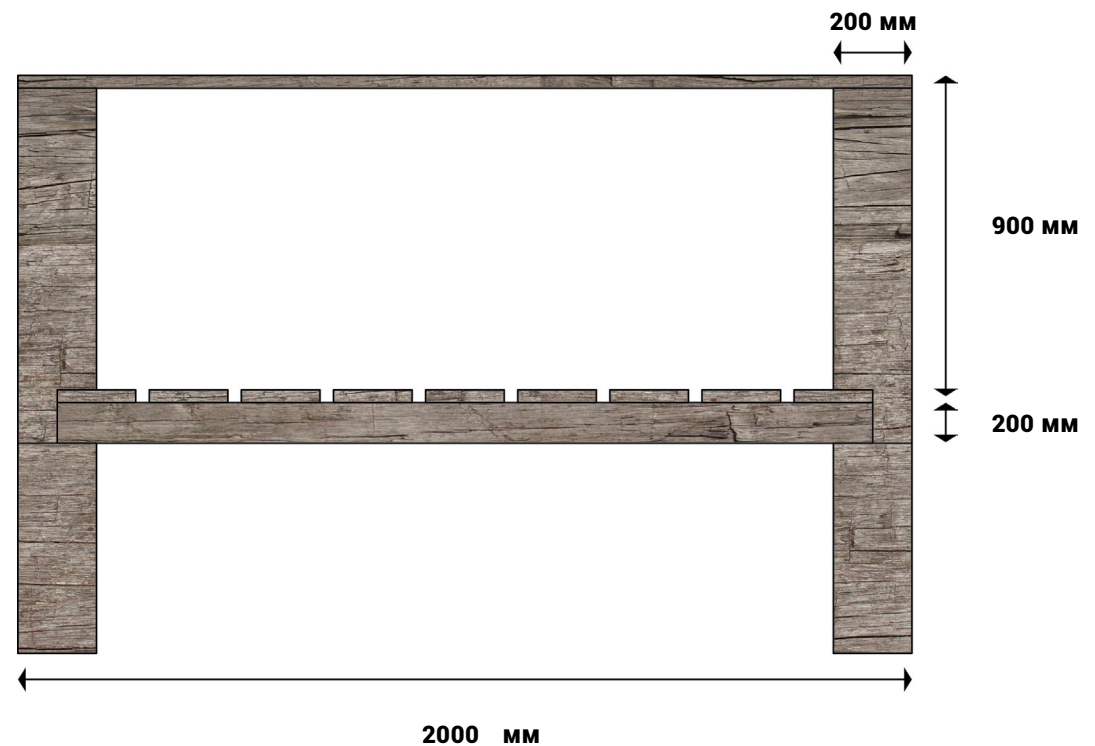
Kosten van het paaltje liggen rond de 150 Euro per stuk

Vlonder Onderdelen

De vlonder bestaat uit planken met een lengte van 180 cm. Deze worden ondersteund door liggers. De fundamenten lopen door tot aan de leuning. Het aantal fundamenten is afhankelijk van de kwaliteit van de bodem.

De kosten van de vlonder worden door Jaap de Vries produkties bepaald, de prijs van de arbeid is afhankelijk van subsidies van de gemeente Delft en de kwaliteit werknemers van de houtwerkplaats

en stichting Stunt. De offerte ligt nog bij de Vries en moet nog nader bekeken worden. Het geldt dat de gemeente beschikbaar stelt voor het pad kan hiervoor gebruikt worden.

Branding Implementatie

IMPLEMENTATIE EN PROMOTIE PLAN

Het systeem zal niet werken als het zonder nadenken in de wijk word aangebracht. Men kan er niet vanuit gaan dat de product systeem zonder uitleg een succes zal worden. Om het product te laten slagen zullen er verschillende voorbereidingen getroffen worden. Deze zullen we hier bespreken. Eerst zal er een pilot worden gehouden om te zien of het product systeem aanslaat. De vlonder met licht zal worden geplaatst bij de natuurspeeltuin. Dit een een stuk park wat veel bezocht word en de paden hier worden het meest gebruikt. Indien het product systeem hier slaagt kan er overwogen worden het in de hele wijk toe te passen.

VOORBEREIDING

Er zal met Han Willebord en Wilke Ruiter gekeken worden of het product realistisch is. Er liggen al plannen om de Gilliswijk te verbeteren, zo ook de paden. Het ontworpen product systeem sluit zeer goed bij de huidige plannen aan en het is goed om met alle partijen eens rond de tafel te gaan zitten. Indien het plan goedgekeurd is zal er met Jaap de Vries en SOWNet een ontwerp worden gemaakt. Hierin leveren Max en Jeroen het ontwerp. Indien dit ontwerp goedgekeurd word door Jaap en SOWNet zal SOWNet de

techniek realiseren en Jaap de Vries de houten paal. Daarnaast word er met Jaap de Vries een ontwerp voor de vlonders gemaakt. In Ermelo zal Jaap het vlonderpad op maat kunnen zagen. Als deze fase erop zit zal de buurt voorbereid worden op de komst van het product systeem.

WIJKAVOND

Voor de eerste introductie van het product naar de bewoners zal er een wijk avond gehouden worden. In samenwerking met Heleen van der Linde en Peter van Lopik zal er een plan gemaakt worden waarmee we zoveel mogelijk bewoners aanspreken. Dit kan door het plan te introduceren bij een activiteit georganiseerd door Ardemia, of een samenkomst plannen. Bij dit laatste idee zal er goed gekeken moeten worden hoe we zoveel mogelijk mensen aanspreken en hoe we deze mensen bij de wijkavond krijgen. De wijk avond kan ook na het begin van de aanleg gehouden worden. Op deze manier hebben de bewoners de mensen al zien werken en is hopenlijk de belangstelling gewekt. Er zullen dan waarschijnlijk meer mensen op de informatie avond afkomen.

AANLEG

De aanleg van de vlonderpaden zal gerealiseerd kunnen worden door arbeids kapitaal van STUNT. Hein Laakes is bereid mee te werken met

mensen van de houtwerkplaats. De bewoners van de Gilliswijk, die werken bij STUNT, zullen de paden aanleggen. Jaap de Vries Producties is in staat en bereid een medewerker mee te sturen als opzichter die de aanleg van de paden coördineert. Door deze wijzen van werken hopen we een verantwoordelijkheids gevoel voor de paden onder de bewoners te creëren en vandalisme tegen te gaan. Een ander voordeel is dat de bewoners die het pad aanleggen het pad zelf ook dagelijks gebruiken. Als er nu planken losliggen of als er iets aan het pad mankeert is het contact met de houtwerkplaats zeer direkt en kunnen de problemen snel aangepakt worden. Daarnaast krijgen alle medewerkers die deelnemen aan het project een vest met het logo en de naam van het project. Zo kunnen de omwonende zien dat de buurtbewoners erbij betrokken zijn en het pad dus gerealiseerd word door en voor de bewoners. De betrokken personen worden zo ook

OPENING

De opening van het pad zal feestelijk zijn. Rond het eind van de middag zal iedereen welkom zijn. De wethouder zal aanwezig zijn en een woord van dank spreken. Aan ieder lichtpaaltje zal één of zullen meerdere ballonnen hangen. Tegen de schemering zullen de paaltjes voor het eerst

oplichten en kan iedereen een wandeling over het pad maken. De ballonnen mogen van de paaltjes gehaald worden en door de bewoners mee worden genomen. Gedurende de dag kan men al zien dat er iets aan de hand is door de ballonnen.

ONDERHOUD

Het onderhoud van de paden kan door de houtwerkplaats Delft gedaan worden en de paaltje zullen onderhouden kunnen worden door SOWNet, het bedrijf dat verantwoordelijk is voor de technische kant van het paaltje.

SOCIALE COHESIE:

De gedachten achter product systeem gaat verder dan alleen de sociale cohesie bevorderen doormiddel van het licht. Door het licht dat veranderd van kleur en intensiteit zal men met elkaar in gesprek raken. Het zelfde gebeurt bij een iets onverwachts , een ongeluk bijvoorbeeld, op straat, daar praten opeens allemaal onbekenden met elkaar.

Daarnaast zal door het pad aan te laten leggen en te onderhouden door het arbeids kapitaal in de wijk ook al een stuk sociale cohesie worden aangestuurd. De bewoners in de wijk werken samen aan het pad en worden op deze wijzen met elkaar in contact gebracht en ze zullen met elkaar moeten samenwerken en overleggen. Naast dat de mensen sociale interactie krijgen is dit ook een project wat werk verschaft en de mensen in de gilliswijk laat zien wat men kan bereiken door te werken.

Tot slot heeft het project naast de sociale functie ook een praktische functie. De bereikbaarheid in de

wijk zal enorm toenemen door goed begaanbare paden. Daarnaast zal de veiligheid ook toenemen door de komst van verlichting in de avond.

VOORDELEN VAN HET PROJECT

- Sociale interactie tussen bewoners die op het pad lopen.
- Sociale interactie gedurende de realisatie van het project.
- Brengt de mensen een stap dichterbij de arbeidsmarkt
- Bevordert de leefbaarheid in de wijk door goed begaanbare paden.
- Bevordert de veiligheid in de wijk door de komst van verlichting in het donkere park.

KOSTEN

De totale kosten zijn sterk afhankelijk van het aantal meters van de vlonder. Om de moestuin en natuurspeeltuin aan te pakken zal er zo'n 200 vlonder nodig zijn. Dit bedrag kan gemakkelijk onder de 5000 Euro kunnen blijven, hoeveel is afhankelijk van de eisen die de gemeente stelt aan de vlonder. Het budget dat de gemeente Delft heeft klaarliggen voor het aanpakken van de paden zou hiervoor gebruikt kunnen worden. Bijkomend voordeel van kiezen voor de vlonder is de inzet van arbeidskapitaal van de Gillis. De herintreding in de arbeidsmarkt zou daarin een doorslagpunt moeten geven.

SPONSORJACK

LOGO

Eindontwerp Resultaat

Het Gillispad, een project van de bovenste plank! Studenten van de TU Delft hebben een realistisch plan bedacht om de leefbaarheid en verbondenheid in de Gilliswijk te verbeteren.

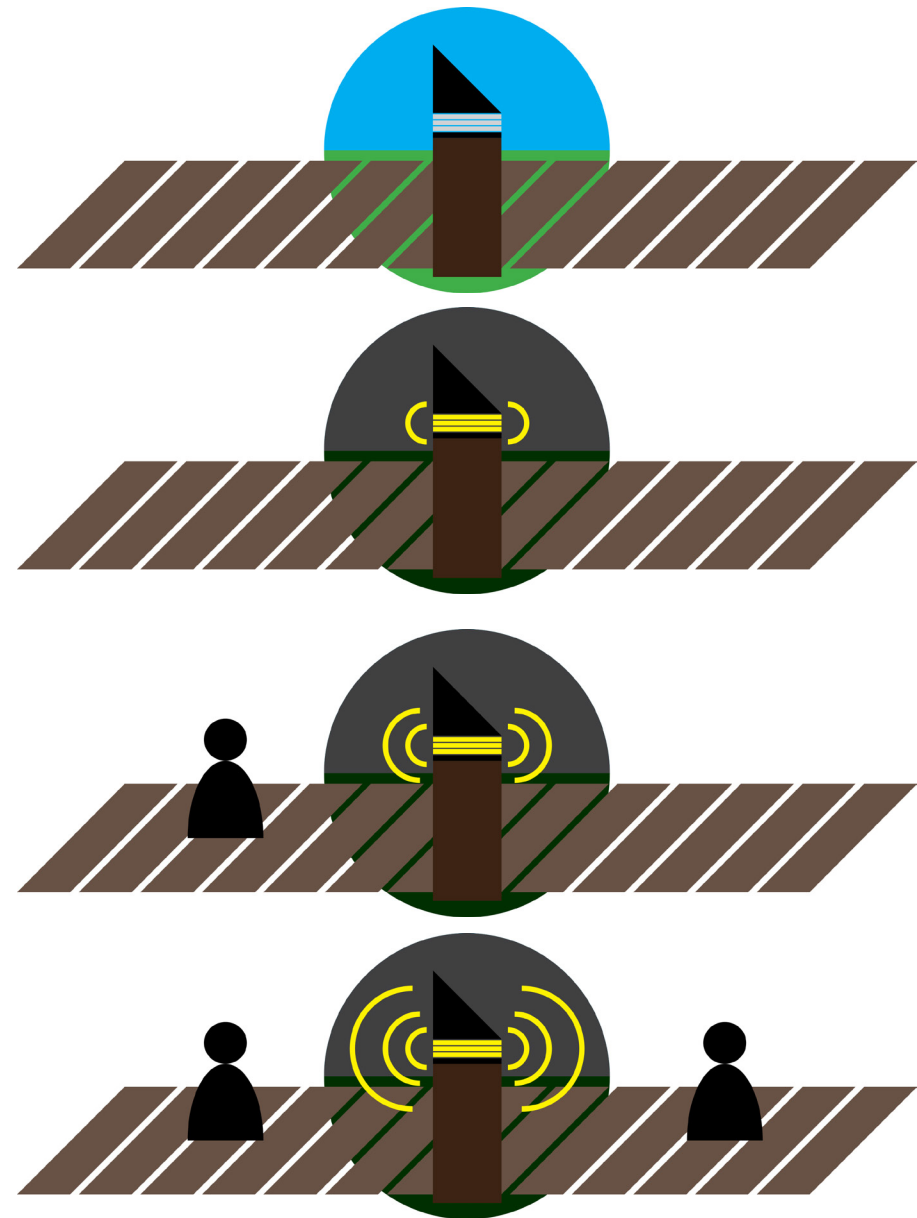
Het project, dat de paden en de verlichting aanpakt, heeft als hoofddoel om verschillende problematische elementen in de Gillis positief te stimuleren. Bewoners in de wijk zullen worden ingezet om het pad aan te leggen, een positieve richting naar herintreding van de arbeidsmarkt. De interactieve verlichting zal mensen aanzetten tot sociale interactie om zo meer verbondenheid in de wijk te creëren.

Het pad en de verlichting zorgt ervoor dat flats, speelplaatsen en –tuinen met elkaar in verbinding zullen staan. Zo ontstaat er meer rondgang in de wijk door bewoners. Het aanpakken van het park zal ervoor zorgen dat gezinnen in de Gillis kunnen leven en opgroeien in een omgeving waar men zich thuisvoelt en wil blijven wonen.

Het face-to-face contact begint al tijdens het aanleggen van het pad, wanneer werklui met elkaar praat en overlegt. Bewoners van de Gillis krijgen mee dat er een nieuw project loopt in hun wijk en zien dat medebewoners zich daarvoor inzetten. Zo ontstaat al vroeg een band met project en zal dit de sociale cohesie stimuleren. Het Gillispad wordt gemaakt door de Gillis en voor de Gillis. De verlichting van de paden reageert op mensen en in het bijzonder het kruisen van wandelaars, dit zal mensen stimuleren tot interactie. Het verbeteren van de paden zal meer wandelaars op de been brengen, zodat bewoners meer face-to-face contact zullen hebben. Dit komt de sociale controle en veiligheid in de wijk ten goede.

Eindontwerp Sociale Interactie

Het eindontwerp heeft vier verschillende standen. De eerste stand is de neutrale dagstand, de verlichting is uit en de accu wordt opgeladen door de zonne-energie. De tweede stand gaat in wanneer de lichtsensoren oppikken dat het donker begint te worden. Het pad zal zacht verlicht worden. De derde stand is wanneer de interactie met de gebruiker gaat plaatsvinden. Bewegingssensoren merken op dat er een persoon over het pad loopt. De verlichting zal feller gaan branden en de persoon volgen. Dit zal voor de gebruiker ten gevolge hebben dat hij zich bekeken voelt en dat zal leiden tot een toename in veiligheid voor de wijk. Voor mensen die geen kwaad in hun mars hebben zal dit een prettig gevoel zijn. De laatste stand is wanneer de bewegingssensoren oppikken dat er van twee kanten iemand aankomt. Wanneer deze personen elkaar bijna kruisen zal er een pulserend licht aangaan, dit zorgt ervoor dat de gezichten duidelijk zichtbaar zijn en dit zal leiden tot sociale interactie.

Hiernaast een impressie van hoe het product in de Gillis er uit zal zien. De natuurlijke uitstraling van het hout zorgt voor een evenwichtig geheel. De vlonders zullen een positieve invloed hebben op zowel praktische zaken als sociale verbondenheid in de wijk.

Deze positieve invloed vindt al plaats wanneer de eerste plank gelegd zal worden.

Bijlage

Gastcolleges Samenvatting

ANALYSE MOSKEE BEZOEK (14-02-2014):

Vrijdag 14 februari hebben we de Sultan Ahmet Moskee bezocht in Delft, gelegen in de buitenhof. We hebben hier uitgebreid gesproken met Hasan Karadirek, de voorzitter van het bestuur van de Moskee. Hij staat in direct contact met de mensen uit de wijk, waaronder de mensen uit de Gillisbuurt.

De grootste problemen met de mensen in de Gilliswijk volgens Hasan zijn de verantwoordelijkheid en betrokkenheid in de wijk. Er zijn slechts een paar mensen bereid om de wijk op te leuken en daar energie in te steken. Vanwege de lage betrokkenheid van andere buurtbewoners kunnen dezen mensen helaas weinig doen gaat het enthousiasme verloren. Deze neerwaartse spiraal heeft ervoor gezorgd de mensen nu het liefst zo snel mogelijk de wijk verlaten.

Daarnaast heeft de grote variatie aan cultuur en taal een slechte invloed op de sociale interactie. Mensen zijn bang om andere op straat aan te spreken vanwege hun gebrekkige kennis van de Nederlandse taal.

De manier volgens Hasan om de problematiek in de Gillisbuurt aan te pakken is het verbeteren van de huisvesting en leefbaarheid in de wijk.

Als mensen trots worden op hun buurt zullen ze er liever willen blijven wonen en bereid zijn energie in de wijk te steken om deze te verbeteren.

ANALYSE GILLISWIJK

Algemeen:

De algemene indruk van de Gilliswijk wordt gekenmerkt door een centrum van parkjes met veel gras en bomen. Tussen de veldjes en bosjes lopen kronkelpaden om bij verschillende speeltoestellen, trapveldjes en samenkomstplekken te komen. Deze overwegend groene kern wordt omgeven door flats van vier hoog en gescheiden door een laag gebouw (alleen begane grond) met daarin Westland orthopedie. Tussen de groene kern en de flats loopt een brede bestrate weg.

Paden:

De paden in de Gilliswijk zijn slecht onderhouden. Er ontbreekt een duidelijke lijn in de paden, sommige paden zijn geasfalteert en andere zijn bedekt met gravel. Tijdens de winter staan delen van het pad onderwater. Het asfalt is op verschillende plekken gescheurd door de groei van boomwortels onder het pad. Tijdens het bezoek hebben we slechts enkele mensen over de paden zien lopen (12-02-2014, 11:30).

elementen:

De paden door het park leiden naar verschillende elementen. Om te beginnen is er een groot speelgedeelte voor kinderen. Het speelgedeelte is opgebouwd uit verschillende speel elementen met een heel natuurlijke uitstraling. Er is veel

gebruik gemaakt van hout en touw. De doelgroep voor deze speelplaats zullen kinderen van 6 tot 12 jaar. Een ander element in het park is een plaats met fitness apparaten. Het zijn robuuste apparaten met een nette afwerking.

Naast de zojuist beschreven toestellen zijn er ook verschillende speelveldjes te vinden voor voetbal, mini voetbal en basketbal.

Bedrijven:

In de Gillisbuurt zijn tal van bedrijfjes te vinden zoals Westland orthopedie, Job company, Wok Master, Itetra en At your service.

Onze mening:

Het viel ons op dat de paden niet heel mooi zijn. Ze zijn in deze tijd van het jaar (we schrijven medio Februari) slecht begaanbaar door plassen, modder en scheuren. De mensen die we hebben zien lopen liepen veelal over de bestraten grotere straten om het park heen. We kregen het idee dat er al veel in het park was geïnvesteert. Zo zijn de speelelementen mooi en goed onderhouden. Voor alle leeftijden categorie is wel iets te doen.

Ook de bedrijvigheid in de Gillisbuurt viel ons niet tegen. Er zijn een hoop bedrijven gevestigd en deze bedrijven beslaan een breed scala van soorten arbeid. Het is zonde dat deze bedrijven niet goed opvallen.

De flats zijn niet hoger dan 4 verdiepingen en hebben een mooi uitzicht over het park.

HAN BLOK

Han blok is een man die naam heeft gemaakt als bioloog met boeken als "De meerziekte" waarin hij een blik werpt op de verslaving om te groeien. Dit doet hij vanuit biologisch en sociaal oogpunt.

In de lezing op de TU verteld hij over de sociale cohesie gezien vanuit de biologie. Hij gaat terug naar de oermens en de aap. In veel aspecten verschilt de mens niet heel erg van de aap. Het verschil in skelet tussen de aap en de mens is meer gelijk dan de verschillen in skelet onder diverse hondenrassen.

Onder apen is al veel sociale cohesie zichtbaar. Zo is in een apenstam vaak duidelijke hiërarchie met een leider die dat duidelijk communiceert naar de andere apen. Er zijn apen stammen met harems, onder de mens ook niet onbekend en zo zijn er nog tal van voorbeelden.

Het is lastig om 1 ding aan te wijzen dat men kan aanduiden als sociale cohesie. Er zijn vele manieren van sociale interactie. Samen feesten, samen avond eten, een biertje drinken met vrienden, sporten, allemaal voorbeelden van sociale cohesie. Een aspect wat duidelijk uit het verhaal naar voren komt is dat sociale cohesie erg ver terug gaat en diep in de (menselijke) soorten geworteld zit.

Om de sociale interactie verder uit te bouwen tot een vriendschap of een relatie zijn er wel randvoorwaardes nodig. Er is een gemeenschappelijke deler nodig, iets wat men gemeen heeft om de eerste interactie te starten. Daarnaast kost het jaren om een relatie op te bouwen. Een relatie ontstaat niet tijdens een

avondje in de kroeg, voor een relatie moet je meer weten. Waar komt iemand vandaan, wat is zijn geschiedenis, wie zijn de ouders, welke normen en waarden streeft iemand na.

Conclusie:

Het verhaal over relaties is interessant voor ons ontwerp. Om de buurt echt hecht te maken en de mensen zover te krijgen dat ze energie en tijd in de buurt (en mensen) gaan steken zullen ze elkaar moeten gaan zien als een relatie. Zoals Han Blok beschreef kost dit jaren. In ons product zullen we iets moeten ontwerpen voor de lange duur. Geen product voor eenmalig contact maar een product waar mensen elkaar kunnen blijven opzoeken/spreken.

Gastcolleges Samenvatting

Heleen van der Linden en Peter van Lopik

Heleen van der Linden is district coördinator van Tanthof West. Ze is de link tussen de buurt en de gemeenten en werkt vanuit de gemeenten. Zei werkt nauw samen met Peter van Lopik, sociaal werker in Buitenhof. Peter is ook een link tussen de buurt en de gemeenten maar staat meer tussen de buurtbewoners. In Tanthof West worden er 4 gebieden aangeduid als "Speciale aandacht wijken" dit zijn het Rode Dorp, de Gilleswijk, Buitenhof Noord en wat straten rond het Reinier de Graaf Gasthuis. In deze gebieden heerst er een groot verschil in nationaliteiten, zo worden er naar schatting 40 verschillende talen gesproken. Daarnaast is de helft van de woonachtige werkloos. 1970: Om te beginnen is het interessant om te kijken hoe de huidige probleem wijken zo zijn geworden. In de jaren 70 kwamen er veel immigranten Nederland binnen. Vaak waren het grote gezinnen met een laag inkomen. De woningen in en rond de Gilleswijk waren relatief groot en goedkoop. Deze wijken stroomden langzaam vol met buitenlandse laaggescholde gezinnen. Door de verschillende talen en kwalitatief mindere woningen willen de buurt bewoners er het liefst zo snel mogelijk weg. De Gilleswijk wordt als tussen station gezien als er niets anders is.

INGRIJPEN GEMEENTE

Gemeente Delft besloot zo'n 5 jaar geleden om in te grijpen. Er kwam geld en personeel beschikbaar om de wijken (waaronder de Gilleswijk waar we ons verder op focussen) op te knappen. Er waren grootse plannen, zo is er veel geïnvesteerd in het park in de Gilleswijk. De mensen gaven destijds aan zich onveilig te voelen door de dichte begroeiing en korte zichtlijnen in het park. Door nieuwe besplanting en plaatsing van diverse speelapparaten is hier een nieuwe uitstraling gecreëerd.

Een ander groot initiatief is de buurt euro. Dit is een spaarpot met geld dat beschikbaar gesteld kan worden aan initiatieven vanuit de buurt. De initiatieven worden af- of goedgekeurd door een jury en vervolgens verwezelijkt onder begeleiding van sociaal werkers (zoals P. Van Lopik). Tot slot zijn er recent buurt tuinen gekomen. Hier kan iedere buurtbewoner een stukje tuin onderhouden. Wat opviel is dat ondanks de slechte naam de tuin in goede staat bleef en niet onderhevig was aan vernielingen. Hieruit werd geconcludeerd dat objecten waar de buurt zich verantwoordelijk voor voelt heel blijven.

Het hoofddoel van de gemeenten is om de werkloze mensen dichterbij de arbeidsmarkt te brengen doormiddel van stages etc.

HUIDIGE SITUATIE

De huidige situatie is al aanzienlijk verbeterd. Bij de eerste buurt bijeenkomst kwamen er slechts 2 mensen opdagen, bij de laatste bijeenkomst waren dit er al 40. Daarbij moet vermeld worden dat de buurt zo'n 2000 inwoners heeft.

Het woencijfer van de mensen in de buurt is gestegen van een 4.2 naar ongeveer 5.7. Het grootste geld is inmiddels uitgegeven aan diverse projecten. Er zijn 200 mensen een stap dichterbij de arbeidsmarkt gebracht, dit doel is echter een beetje in de sleur geraakt. Momenteel ligt de focus meer op de leefbaarheid een sociale interactie en controle in de wijk. Daarnaast is de Gilleswijk redelijk onttrokken aan de rest van Delft. Delftenaren gaan liever niet naar de Gilleswijk en hebben er weinig goede woorden voor over.

ARDEMIA 3-3-14:

Sebia, Dolshad en Alice zijn drie vrouwen die uit de buitenhof komen. Dolshad woont zelfs in de Gilliswijk. Sebia komt uit midden Turkeyen en woont nu al 23 jaar in Delft. Als kind is ze opgegroeid in de buitenhof en speelde veel in de Gilliswijk. Dolshad komt uit Irak en woont nu al 17 jaar in de Gilliswijk. Alice komt uit Nederland en woont nu 9 jaar in het "blanke" gedeelte van de Buitenhof. Alice werkt voor de gemeente Delft en is 2009 begonnen met een project dat oudere geïmmigreerde vrouwen in beweging zou moeten krijgen. Dit project was zeer succesvol en werd een aantal keer verlengd. Dolshad en Sebia namen de eerste keer deel aan het project maar zijn er in de loop van de jaren dichterbij betrokken geraakt. In 2011 is het project zelfstandig geworden en niet meer afhankelijk van subsidies en de gemeente. De zelfstandige onderneming werd Ardemia genoemd en Sebia en Dolshad namen deel in het bestuur van Ardemia. Sebia is momenteel voorzitter van Ardemia.

Ardemia telt nu 400 leden en betrokkenen. We zijn tijdens dit college vooral in gesprek geraakt met de drie vrouwen. Iedere groep heeft zijn of haar project geïntroduceerd en er commentaar op gekregen. Een paar algemene punten sprongen eruit. Zo is er een project bezig met de basisschool de Horizon om iedere woensdag middag de wijk in te gaan met de kinderen om vuilnis te ruimen. Het blijkt dat de men zich niet verantwoordelijk voelt voor het grotere grofvuil. Dit grofvuil wordt gewoon langs de straat gezet waarmee het uit het zich van de flatbewoner verdwenen is.

Daarnaast blijkt dat de meeste mensen uit de Gilliswijk wel weten dat de Gilliswijk een slechte naam heeft bij de rest van Delft maar het zelf niet zo ervaren. Ze zijn (volgens Dolshad) bereid om energie in hun wijk te steken om het op te knappen. Tot slot hadden de dames nog de volgende stelling voor ons: "Als je wilt dat men elkaar gaat ontmoeten moet er een dak boven hun hoofd zijn." Dit was voor ons een erg goede stelling aangezien we wat ontmoetingsplekken willen inbouwen bij onze paden.

College dr. Beäte Völker 10-3-14:

Dr. Beäte Völker heeft sociology gestudeerd in Heidelberg, Duitsland en heeft haar PhD in Utrecht gevolgd waar ze momenteel hoogleraar sociologie van het sociaal kapitaal is. Prof. Völker stelt dat buurt relaties vaak zwakke en niet erg vertrouwelijke relaties zijn. Ondanks dat het zwakke relaties zijn, zijn het wel relaties die erg belangrijk zijn voor de sociale integratie. In het dagelijkse leven kies je je eigen relaties uit die iets met je te maken hebben. Op de studie, sporten, muziekles etc. Hierdoor blijft de sociale

kring beperkt want iedereen heeft een zelfde soort achtergrond. In de wijk kom je te wonen bij mensen met een hele andere achtergrond. Dit zijn relaties die je netwerk erg ver kunnen verbreden. Er kan een onderscheid gemaakt worden tussen directe burens en netwerk burens. Directe burens zijn de mensen die direct naast je wonen in de wijk. De wijk kan worden bekeken op verschillende manieren. Het geografische gebied, de wijk op basis van postcode of gewoon wat iemands perceptie is van de wijk. Meestal wordt een wijk gedefinieerd doormiddel van het postcode systeem. De netwerk burens zijn de mensen die je ergens anders in de stad ook kan vinden en die je volledig zelf uitkiest. Deze mensen hoeven niet direct naast je te wonen. De relatie met de directe burens zorgt dus voor een breder algemeen netwerk. Vaak zijn netwerk burens meer te vinden in grote steden en heeft men in kleine dorpen vaak een betere relatie met directe burens.

De directe burens zijn over het algemeen minder gewaardeerd door de mensen maar worden eerder angesproken dan netwerk burens als het gaat om huishoudelijke klusjes zoals een kast verschuiven. Dit vooral omdat je direct naar de burens kan stappen en ze vaak gelijk kunnen helpen. Netwerk vrienden moeten worden opgebeld en tijd maken. Met je directe burens vorm je een gemeenschap. Voor een gemeenschap zijn er vier condities nodig. De eerste is dat mensen moeten kunnen ontmoeten. In winkels of een gezamenlijke ruimte, maar er moet een plek zijn om even te kunnen zitten en in alle rust kunnen praten. Dit sluit tevens aan bij wat ons is verteld door Alice op 3 Maart. Daarnaast is sociaal kapitaal een sleutel begrip voor een gemeenschap. Men moet gemotiveerd

worden om elkaar te ontmoeten en contact te maken. Het is in een gemeenschap belangrijk dat men dingen van elkaar weet om een hechtere gemeenschap te realiseren. Het derde punt dat van belang is, is wederzijdse afhankelijkheid. Als je van iemand afhankelijk bent dan zal je meer contact hebben. Een goed voorbeeld hiervan komt uit de tijd van de DDR. Voordat de muur viel moest met de hele flat 1 televisie delen. Er was veel contact over wat het gekeken werd. Na de val van de muur kreeg iedereen een televisie en was er veel minder contact tussen de mensen. Tot slot spelen alternatieven een rol in het contact. Als er veel alternatieven zijn voor het contact met de burens zal er minder contact plaats vinden.

Uiteindelijk kan een gemeenschap op twee manieren gemeten worden.

- het contact tussen mensen en het welzijn van de mensen. Hierbij wordt er gekeken hoe de burens gewaardeerd worden door de anderen en hoe men zich betrokken voelt bij de wijk.

- sociale en fysieke orde in de wijk. Hier worden de criminaliteits cijfers bekeken. Het aantal diefstallen etc. Het is interessant om te melden dat er naar deze sociale en fysieke orde in de wijk een onderzoek is gedaan. De 'broken window theory' stelt dat een fysieke disorde in de wijk leidt tot sociale disorde. Een kapot raam leidt al snel tot mensen die daar hun vuilnis zetten, wat leidt tot hangjongeren en tot slot drugsgebruikers. Men stelt daarom: Als je de kleine problemen niet aanpakt zijn grote problemen later onvermijdelijk.

In Nedeland is er een landelijk onderzoek geweest naar de toestand van de gemeenschappen in

de wijken. Het 'verloren brief' onderzoek is door heel nederland gehouden. Hierbij zijn brieven in wijken verspreid op de grond en onder auto ruitenwissers. Er werd gekeken hoeveel van deze brieven uiteindelijk door de buurtbewoners werden bezorgd. De helft van de brieven werd op de grond gelegd en de helft onder autoruiten met een briefje 'Deze brief heb ik naast uw auto gevonden'. Daarnaast was de helft van de brieven beschreven met een turks/marokaanse naam en de helft met een nederlandse naam. In de envelop zat een brief waarin stond dat een vergadering een week was uitgesteld. Het bleek dat 70% van de brieven werd bezorgd op het juiste adres terwijl het wereldwijde gemiddelde rond de 30 tot 40% ligt. De tijd gaat snel dit college en het laatste punt wat vluchtig wordt verteld is dat collectieve werkzaamheid de productiviteit en het gemeenschapsgevoel ten goede komt.

CONCLUSIE

Voor ons was dit college nuttig. We hebben er twee dingen uit kunnen halen waar we wat mee kunnen. Ten eerste het feit dat men een plek moet hebben om te kunnen samenkomen, wat de gemeenschap sterker maakt. Dit is voor ons een bevestiging om kleine ontmoetingsplekken bij het looppad te maken. Daarnaast vonden wij het laatste onderwerp erg interessant. Collectieve werkzaamheid komt de productiviteit en het gemeenschapsgevoel ten goede. Het idee om het pad door het aanwezige arbeidskapitaal te laten maken sluit hier volledig op aan. Het realiseren van het pad is de eerste stap naar een gemeenschappelijke wijk. Die stap zou doorgezet moeten worden door de samenkomst plekken in ons pad.

BEZOEK GILLIS 7-3-14

Vrijdag 7 Maart zijn we met ons Q-board de Gilliswijk in gegaan. Eerst hebben we een rondje gelopen om weer even een indruk te krijgen hoe de wijk eruit ziet en om de sfeer te proeven. We hadden nog steeds dezelfde gedachten als tijdens ons vorige bezoek. De wijk is gedurende deze periode in het jaar triestig en de pad zijn slecht beloopbaar.

Op straat hebben we meerdere mensen aangesproken en gevraagd om mee te werken aan ons Q-board. Niet iedereen was bereid om het Q-board te doen maar de meesten wilde wel een paar vragen beantwoorden. Zo bleek uit de interviews dat men zich duidelijk ergerde aan de ondergelopen paden. Veel (vooral ouderen) bewoners liepen nu om over de bestraten delen om bij hun huis te komen. Een mooi pad zagen ze wel zitten mits het voldoende verlicht was in de avond.

COLLEGE 17 maart

In het college van maandag 17 maart hebben we een tweetal filmpjes gezien. Beide filmpjes waren informatief voor het punt waarop we momenteel verkeren in het project.

We hebben een film gezien over een sociaal experiment hoe men verantwoordelijkheidsgevoel creëert voor elkaar. De opzet van het onderzoek bestond uit een vrouw die op het strand ging zonnen en zich op verschillende manier gedroeg tegenover de mede mensen. Vervolgens werd haar ipod met speakers gestolen (terwijl ze weg was) en keek men hoe er hierop gereageerd werd. Het bleek dat men niet deed als de vrouw

geen contact met de mensen naast haar had gezocht. Als de vrouw even een kort praatje maakte en vroeg hoe het ging kwam er al een verantwoordelijkheidsgevoel en greep men in als haar spullen werden gestolen.

Conclusie: Een kort praatje zorgt dus al voor een flink verantwoordelijkheidsgevoel. In ons concept willen we zo'n klein praatje losmaken in de mensen. De bedoeling is dat men even kort gedag zegt en lacht naar elkaar, misschien zelfs een kort praatje. Als dit eenmaal is gebeurd zal de volgende stap naar een echte conversatie veel sneller gemaakt worden. Daarnaast gaat men zich wellicht verantwoordelijk voelen voor de ander. De buurt zal op deze manier beter in de gaten gehouden worden en dit stimuleert de veiligheid in de buurt.

COLLEGE 31 maart

Gedurende dit college hebben verschillende studenten van de universiteit Utrecht wat verteld over licht en geluid en hoe dit het gedrag van mensen beïnvloed. Deze colleges leverde niet veel nieuwe inzichten op en zullen we daarom ook niet behandelen.

